

ΧΩΡΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΘΗΝΑ: ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1981 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΤΕΥΧΟΣ 15-16

Συντακτική Έπιτροπή: ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΟΥΤΟΣ διεκηγόροι
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ γεν. ἀρχιατρος ἐ.ἄ. — ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ συν)ρχης ἐ.ἄ.
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ ἐκπαιδευτικός.

Ταχ. Δ)νση: Λάμπρος Βλάχος - 'Αχαρνῶν 208 - Αθήνα Τ.Τ. 821 - τηλ. 8649.476

'Εμεῖς καὶ οἱ νέοι μας

Οι ἐκδηλώσεις τῶν ἀδελφοτήτων μας που ἔγιναν στὴν Αθήνα τοὺς χειμερινοὺς μῆνες, συνελεύσεις, χοροί, συνεστιάσεις κλπ. ἡταν πλούσιες σὲ συμμετοχή, σὲ πατριωτικό παλμὸν καὶ σὲ ἀπολογισμὸν δράσης.

Καὶ κεντρικὸς στόχος καὶ ἀναφορὰ τὸ ρημαγμένο χωριό.

"Οσοι γεννήθηκαν καὶ ἔζησαν στὴν ἐπαρχία μας, ὅσοι ἔφαγαν τὴν λειψὴ μπομπότα στὸ χωριὸν κι ὑστερα τοὺς ἄρπαξε ὁ σίφουνας τοῦ ξεριζωμοῦ, αὐτοὶ κι ὁσ ξέρτασαν τὴν καθάρια φραντζόλα τῆς Αθήνας. Τὸ βλέμμα τους, τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τους, είναι στραμμένα στὸ χωριὸν που ἀφησαν πίσω τους. Καὶ τρέχουν καὶ γεμίζουν τὶς αἴθουσες σὲ κάθε ἐκδήλωση χωριανική. Καὶ ξεχειλίζει ἡ συγκίνηση γιὰ τὰ χωριά μας. Καὶ θοηθοῦν γιὰ νὰ κρατηθοῦν στὴ ζωὴ γιὰ τὴν ὥρα.

— "Ομως τί γίνεται μὲ τοὺς νέους μας; Σ' ὅλους μας είναι γνωστὸ ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν παιδιῶν μας στὴ ζωὴ τῶν ἀδελφοτήτων μας είναι μικρή. Γιατὶ τὰ παιδιά μας γεννήθηκαν στὴν Αθήνα ἡ ἔφυγαν μικρὰ ἀπὸ τὸ χωριό καὶ δὲν ἀπόχτησαν μ' αὐτὸν ψυχικὸ δεσμό.

Δὲν ἔπαιξαν τὰ παιδιά μας στὸ μεσοχώρι τοῦ χωριοῦ, δὲν ἀλώνισαν στὸ πέτρινο ἀλώνι, δὲν πῆγαν στὸ νερόμυλο

που ἀλεθε τὴ μπομπότα ἢ τὸ σιτάρι. Δὲν ἔφαγαν τὴ ζεστὴ κουλούρα ἀπὸ τὴ στιά καὶ δὲ γιόρτασαν, δὲ χάρηκαν τὸ πανηγύρι στὸ μακρινὸ ξωκλήσι τοῦ χωριοῦ.

"Ετσι οἱ νέοι μας δὲν ἔχουν δεσμὸ μὲ τὴν ιδέα τοῦ χωριοῦ.

Καὶ αὐτὸ είναι τὸ πρόβλημα που πρέπει νὰ τὸ συνειδητοποιήσουμε.

Γιατὶ ὅν θέλουμε τὴν ἐπιβίωση τῶν χωριῶν μας καὶ τὴ μελλοντικὴ ἀνάπλασή τους σὲ κέντρα ζωῆς πρέπει νὰ στηριχτοῦμε στὴ γενεὰ που ἔρχεται, πρέπει νὰ παραδώσουμε τὸ ὄνειρο στοὺς νέους μας. Νὰ τοὺς όδηγήσουμε στὸ χωριό, νὰ τοὺς δείξουμε τὸ κουτσουριασμένο τώρα ἀμπέλι που φύτεψε ὁ παππούς, τὰ πεζούλια που ἔχτισε γιὰ νὰ στηρίξει τὰ χώματα τῆς

Κοπέλλες τῆς Πουρνιάς μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες

Π α σ χ α λ ι ν ο

Πρώιμα - πρώιμα ἐφέτος ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ τὴν Ἀγοιξῆ καὶ γιὰ τὸ Πάσχα κάμποσες οἰκογένειες συμπατριωτῶν μας. Ἐφυγαν γιὰ τὰ χωριά μας ἀπὸ τὶς ἀρχὲς του Μάρτη.

Καὶ δὲ λόγος γνωστός. Δὲν τῆς ἔφταναν τῆς πρωτεύουσας τὰ καυσαέρια, οἱ αἰθαλομίχλες, τὸ πνιγηρὸν νέφος ποὺ μόνιμα σχεδὸν αἰωρεῖται καὶ μᾶς μπουκώγει.

Ἡρθε καὶ δὲ Ἑγκέλαδος νὰ τὴν συνταράξει συθέμελα καὶ γ' ἀναβάσει ἀκόμα πιὸ φηλὰ τὸ θερμόμετρο τῆς ἀγωνίας καὶ του πανικοῦ.

Καὶ ἀσφαλὲς καταφύγιο τὰ χωριά μας.

Γιατὶ αὐτὰ γλύτωσαν εὔτυχῶς ἀπὸ τὴν μανία του. Ὁ φοβερὸς γίγαντας ἀφοῦ συτάραξε τὴν Ἀττική, τὰ Μέγαρα καὶ τὴν

πλαγιὰς. Νὰ τοὺς ίστορήσουμε τὸ χτίσιμο του παλιοῦ σπιτιοῦ, τοῦ Σχολειοῦ, τῆς Ἐκκλησιᾶς, τοῦ μύλου, τοῦ γεφυριοῦ, ἔργα δύσκολα γιὰ τὴν ἐποχή τους. Νὰ τοὺς μιλήσουμε γιὰ τὴν κοινωτικὴν ζωὴν στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας καὶ γιὰ τους ἀγῶνες τῶν παππούδων μας μὲ τοὺς ἀποκτικοὺς μπέηδες.

"Ετσι θὰ γνωρίσουν τὰ παιδιά μας τὴν ψυχὴ τοῦ χωριοῦ, ποὺ ζεῖ ἀγέρωστη ἀκόμα καὶ μέσ' τὰ χαλάσματα, θὰ τὸ ἀγαπήσουν καὶ θὰ τρέχουν κοντά του γιὰ τὸ Πάσχα, καὶ τὸ Καλοκαίρι. Θὰ συμμετέχουν στοὺς συλλόγους μας, στὶς ἀδελφότητές μας, σὲ κάθε ἐκδήλωση χωριανική. Θὰ ἀποχτήσουν ταυτότητα καὶ θὰ μποροῦν ὄντας στὴν Ἀθήνα ν' ἀποκρινοταὶ περήφανα: «Εἶμαι Μολιστινός», «Εἶμαι Πυρσογιαννίτης», «Εἶμαι Βευρυπιανίτης», «Εἶμαι Πενλαρίτης».

'Αλλὰ γιὰ νὰ τὸ πετύχουμε αὐτὸ πρέπει προπαντὸς οἱ σύλλογοι καὶ οἱ ἀδελφότητές μας νὰ ἐπεξεργαστοῦν τρόπους δραστήριας συμμετοχῆς τῆς νεολαίας μας στὴ ζωὴν τους.

Γιατὶ εἶναι ὀνάγκη τὰ χωριά μας νὰ κερδίσουν τὴν ἀγάπη τῶν νέων μας.

Κορινθία, ὅρμησε μανιασμένα πρὸς τὴν Ἡπειρο, γκρέμισε σπίτια στὴν Ἀρτα καὶ στὴν Πρέβεζα κι ἀνηφόρισε πρὸς τὸ Σούλι σχίζοντας τὴ γῆ, ἀναποδογυρίζοντας δράχους, ξεθεμελιώγοντας δουνά.

Κι ἐνῷ φαινόταν ἀσυγκράτητος στὴν καταστροφικὴ πορεία του, ἀξαφνα σταμάτησε, δὲν ἔφτασε, δὲν πλησίασε καὶ στὴν ἐπαρχία μας.

Θέλετε ἔξήγηση;

Ἄτελεῖς ἀκόμα οἱ ἐπιστημονικὲς γνώσεις τῆς σεισμολογίας. Καὶ στὴ σφαίρα τοῦ μύθου καὶ τῆς φαντασίας μποροῦμε νὰ κινηθοῦμε ποιητικώτερα καὶ ἀνετώτερα.

Μυθικὸς γίγαντας δὲ Ἑγκέλαδος, εἶχε ἐδῶ νὰ ἀντιμετωπίσει ἄλλους γίγαντες. Τοὺς δυὸ Δράκους, φρουροὺς τοῦ τόπου, ποὺ ἔχουν τὰ βασίλεια τους στὶς δρακόλιμνες τοῦ Παπίγκου καὶ τοῦ Σμόλικα.

Κάτι στὴν ἀρχὴ ὀσμίστηκαν αὐτοί, ὕστερα ἀκουσαν τὸ χαλασμό, δγαίνουν στὶς κορφὲς τῶν δουνῶν τους καὶ βλέπουν τὸν Ἑγκέλαδο ν' ἀνηφορίζει ξερνώντας φωτιὰ καὶ χαλασμό.

Μεγάλος δὲ κίνδυνος, δὲν χάνουν καιρό, συναγρικοῦνται καὶ δριμοῦν οἱ δυὸ Δράκοι ἐνάντια στὸν ἔχθρο. Τοὺς εἶδε ἐκεῖνος, δυνατούς, δριμητικοὺς ἀποφασιστικοὺς καὶ σταμάτησε. Φοβήθηκε τὴν ἀναμέτρηση, πισωγύρισε. Κόνιτσα, Ζαγόρι, Πωγώνι, γλύτωσαν. Νὰ ἡ ἔξήγηση.

"Οπως καὶ νῦναι ἥσυχα τώρα τὰ χωριά μας, ἥρεια, Ἀγοιξιάτικα μεσ' τὸν ὅμορφο Απρίλη, ἐτοιμάζονται γιὰ τὸ Πάσχα.

Ἐτοιμάζονται καὶ περιμένουν τὰ καράδανια τῶν ταξιδεμένων τους, ποὺ ξεκινοῦν, ἀγεβαίνουν.

Πρῶτοι στὴν ὑποδοχὴ οἱ μόνιμοι χωριαγοί, δὲ γελαστὸς οὐρανός, τὰ δένδρα, τὰ λουλούδια, ἥψυχὴ τοῦ χωριοῦ τους, τοῦ δικοῦ τους χωριοῦ.

Καὶ θὰ γιορτάσουν ὅλοι μαζὶ τὸ γαρούμενο Πάσχα, τὴ μεγάλη Λαμπρή.

Χριστὸς Ἀγέστη.

Λ. Β.

Τὸ Τούρνοβο καὶ ἡ ξυλογλυπτικὴ τέχνη

(Ό σύλλογος Γοργοποτάμου ίδρυθηκε τὸ 1924. Γιὰ τὴν πεντηκοστή του ἐπέτειο διαμπατριώτης μας διακεκριμένος Παιδαγωγὸς κ. Εύριπίδης Σούρλας ἔστειλε τὸ 1974 στὸ Σύλλογο γιὰ δημοσίευση τὴν ἑργασία του γιὰ τὴν ξυλογλυπτικὴ τέχνη ποὺ ικαλλιεργήθηκε στὸ Τούρναβο, σημερινὸ Γοργοπόταμο. Ἡ ἑργασία αὐτὴ ἔμεινε στὰ συρτάρια, γιατὶ ἡ «ΚΟΝΙΤΣΑ» τῆς Αῆς περιόδου εἶχε σταματήσει τὴν ἐκδοσή τῆς. Σήμερα μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ Συλλόγου Γοργοποτάμου ἔρχεται στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας ἀπὸ τὶς στῆλες μας ἡ ἑργασία αὐτὴ τοῦ πατριδολάτρη Εύριπίδη Σούρλα, ποὺ προθάλλει τὴν ικαλλιτεχνικὴ δημιουργία τοῦ τόπου μας).

Ἐγὼ

Ο Σύλλογος Τουρνοβιτῶν ἔορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς ίδρυσεώς του.

Ἡ

Ξυλογλυπτικὴ Τέχνη τοῦ Τουρνόβου

Ἐπαρχίας Κονίτσης

Ὑπὸ

Εύριπίδη Σούρλα - Παιδαγωγοῦ

Γύρω ἀπὸ τὴν ἐπάνθηση τῆς Ξυλογλυπτικῆς Τέχνης πρωτεύουσαν θέσιν κατέχουν οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Τουρνόβου Ξυλογλύπται οἱ γνωστοὶ στὸ Πανελλήνιον μὲ τὸ ὄνομα Σκαλιστάδες ἢ Ταλιαδόροι.

I

Στὴν Ἰστορίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Λαϊκῆς τέχνης κατέχει θέση ἔχειριστὴ καὶ ἡ ξυλογλυπτικὴ.

Ἡ ξυλογλυπτικὴ τέχνη εἶναι ἡ μορφὴ ἐκείνη τῆς λαϊκῆς καλλιτεχνικῆς ἐκδηλώσεως ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν σμίλευση εἰς βάθος τειμαχίων ξύλων — εἰδικῶς ἀπὸ κοριοὺς καρυδιᾶς — καὶ μὲ τὴν προδολὴ τούτων σὲ τέμπλα, σὲ ἀμβωνας, σὲ προσκυνητάρια, σὲ ἀναλόγια, σὲ κουδούκλια Ἐπιταφίων καὶ σὲ βημάθυρα τῆς Ὄραίας Πύλης τῶν Ἐκκλησιῶν μας.

Ἡ ξυλογλυπτικὴ τέχνη εἶναι καὶ αὐτὴ σὰν κάποια μορφὴ Ἀγιογραφίας καὶ τέχνης Ἀγιογραφικῆς, ἔλκει τὴν πρώτη τῆς καταγωγὴν ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν συνεχίστηκε ὅμως — ἰδίως ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰώνος μέχρι τῶν μέσιων τοῦ 19ου αἰώνος — ἀ-

πὸ Ἡπειρώτας τεχνίτας — παιδιὰ τοῦ λαοῦ — ποὺ τὴν καλλιεργοῦσαν ἀπὸ Γενεᾶς εἰς Γενεὰν γιὰ τὴν μεταδώσουν σὲ ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους ὑποδούλους.

Οἱ Ἡπειρώται αὐτοὶ τεχνίτες κατήγοροι ἴδιως ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ Γράμμου καὶ τῆς Πίγδου, ἀπὸ περιοχὴς δηλαδὴ ποὺ προμηθεύανε, ώς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους των, τὴν ξυλείαν ἀπὸ κοριοὺς καρυδιᾶς ἀρίστης ποιότητος καὶ ἡ δοπία ἔχρησίμευεν ώς ὑλικὸν γιὰ τοὺς ξυλογλύπτας.

Ἡ ἐπιγόηση τῆς Ξυλογλυπτικῆς ἀρχίζει ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰώνος καὶ ἐπεκτείνεται ώς τὰ τέλη τοῦ 19ου.

Τὰ ἔργα τῆς ἐποχῆς αὐτῆς εἶναι πολυάριθμα καὶ στολίζουν σχεδὸν ὅλες τὶς Ἐκκλησίες καὶ τῶν πιὸ μικρῶν Ἡπειρωτικῶν χωριῶν καὶ πόλεων ἀπὸ τὴν Πρεβέζης μέχρι τῆς Χιμάρρας καὶ ἀπὸ τῶν Γιανγίνων καὶ τοῦ Μετσόβου μέχρι τῆς Καστοριᾶς καὶ τῆς Σαμαρίνας.

Ἡ ἐπάνθησης τῆς τέχνης αὐτῆς ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ σὲ Ἡπειρώτες τεχνίτες ἀπὸ τὸ Μέτσοβο καὶ τὰ Τζουμέρικα. Εἰδικὰ ὅμως ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Κονίτσης ὅπου τεχνίτες — παιδιὰ τοῦ λαοῦ — τὴν ἐκαλλιέργησαν μὲ πάθος καὶ μὲ εύσέβειαν καὶ τὴν μετέδωκαν ἀπὸ Γενεᾶς εἰς Γενεάν.

Ἐτσι:

Κατὰ τοὺς τελευταίους αἰώνες τῆς Τουρκοκρατίας καὶ κατ’ ἔξοχὴν κατὰ τὸν 19ον αἰώνα ἐπέτυχαν οἱ λαϊκοὶ αὐτοὶ τεχνίτες καὶ οἱ ἀπλοῖκοι Χριστιανοὶ οἱ θρειμένοι μὲ δῦνηγὸ τὴν εύσέβειαν, ποὺ δὲν εἶναι γνώση, ἀλλὰ αἰσθητὰ ζωῆς καὶ ἔκφραση, ἐπέτυχον, τονίζομεν, οἱ τεχνίτες αὐτοί, σκυμμένοι μὲ ἀφοσίωση ἐπάνω στὸ ξύλο, νὰ φέρουν εἰς φῶς καὶ νὰ πραγματοποιήσουν διὰ τῆς ξυλογλυπτικῆς ἔνα ἀπὸ τοὺς ἀνθηροὺς κλάδους καὶ τοὺς πιὸ καλλιτεχνικοὺς τῆς χειρονακτικῆς ἐπαγγελματικότητος, μιὰ μορφὴ τέχνης λαϊκῆς μὲ ἀναγωγικὸ χαρακτῆρα καὶ μὲ προσωπικὴ καλλιτεχνικὴ δημιουργία.

Ἡ μορφὴ αὐτὴ τῆς λαϊκῆς τέχνης δὲν γίτανε ἀντιγραφὴ τῆς φύσεως, ἀλλὰ συνδυάζει στὸ βάθος τῆς καὶ τι τὸ

διασκομητικὸν καὶ τὸ αἰσθητικὸν συναρπαστικόν, γι' αὐτὸν λέγεται καὶ διακοσμητικὴ τέχνη.

Εἶναι δηλαδὴ μὲν ἄλλα λόγια ἡ ξυλογλυπτικὴ μία τέχνη λειτουργική, μιὰ τέχνη δηλαδὴ μὲν πνευματικὸν χαρακτῆρα, μιὰ τέχνη μὲν ζωηρότατη θρησκευτικὴ ἔκφραση μιὰ τέχνη πλημμυρισμένη — ὅπως καὶ ἡ Ἀγιογραφία — ἀπὸ δοσμὴν εύωδίας πνευματικῆς.

II

Αὐτὴ ἡ μεγάλη ἐπάνθηση τῆς ξυλογλυπτικῆς, ἐπάνθηση ποὺ μαρτυρεῖ τὴν τελείαν δεξιοτεχνίαν τῶν λαϊκῶν ἐκείνων Ἡπειρωτῶν τεχνιτῶν, κατέχει ἐξέχουσα θέση στὴν Ἰστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς τέχνης, καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης — καὶ συγκεκριμένα οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Τουρνόδου, κοντὰ στὶς ὑπώρειες τοῦ Γράμμου, οἱ ἐκ τοῦ χωρίου τονίζομεν Τουρνόδου ξυλογλύπται, οἱ γνωστοὶ στὸ πανελλήνιον μὲν τὸν τίτλον Σκαλιστάδες ἢ Ταλιαδόροι — αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ὑπερβάλλουν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ ὅρια τῆς παραδόσεως.

Τὰ ἔργα των — ἀν καὶ εἶναι ἔργα τῆς δημαδικῆς ψυχῆς τὴν δποίαν ἐκφράζουν, εἶναι ἐν τούτοις δοσμένοι ὅλοι τους — Πρωτομάστοροι — Καλφάδες καὶ Τσιράκια — στὴν ἐσωτερικὴν ἐκείνην φλόγα ποὺ ἀναγκάζει τὸν τεχνίτη νὰ τὴν ἐξωτερικεύσει, εἶναι δοσμένοι στὴν φλόγα τῆς θρησκευτικῆς ἀνατάσεως, εἶναι δοσμένοι στὴν φλόγα τῆς ζωντανῆς εύσεβειας καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀφοσιώσεως.

Τὰ πιὸ σημαντικὰ δείγματα ξυλογλυπτικῆς εἶναι τὰ τέμπλα, τῶν ἐκκλησιῶν, τὰ δποία ἀπὸ τοῦ 17ου αἰῶνα ἀντεκατέστησαν δριστικὰ τὰ μαρμάρινα τοιαῦτα, ἐν συνδυασμῷ δὲ πρὸς τοὺς ἀμβωνες καὶ τὰ ἀναλόγια εἶναι τὰ πιὸ σημαντικὰ δείγματα τῆς ξυλογλυπτικῆς, δείγματα δηλαδὴ ποὺ φανερώνουν τὴν ἀτομικὴν καλλιτεχνικὴν ἴκανότητα τῶν τεχνιτῶν, δείγματα εἰς τὰ δποία ἐκφράζεται δὲ πλοῦτος τῆς συνθέσεως τῶν διαφόρων μοτίβων, δὲ πλοῦτος τῆς δεξιοτεχνίας καὶ δὲ πλοῦτος τῆς ἐκτελέσεως.

Εἰς τοὺς ξυλογλύπτας αὐτοὺς τοῦ Τουρνόδου τῆς θρυλικῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης, χρωστοῦμε ἐπίσης καὶ τὰ θαυμάσια ἔργα ἀπὸ ἐλεφαντίγους συγκολλήσεις καθὼς καὶ

τὶς παρόμοιες ἐπαργυρώσεις.

Καὶ τώρα ἀς τοὺς γνωρίσουμε καλύτερα ως πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν τους δργάνωση, ως πρὸς τὴν τεχνικὴν ἐξέλιξη τῆς ξυλογλυπτικῆς καὶ γενικὰ ως πρὸς τὰ καλλιτεχνικά τους ἰδεώδη.

III

"Ολοὶ οἱ ἀσκοῦντες τὴν ξυλογλυπτικὴν τέχνην κατήγοντο ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Κονίτσης—δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη, ἀπὸ τὸ Λισκάτσι, ἀπὸ τοὺς Χιονιάδες καὶ ἀπὸ τὸ Τούργοδο, οἱ διασημότεροι ὅμως ἦταν οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Τουργόδου καταγόμενοι οἱ δποῖοι ἦταν καὶ ὄργανωμένοι σὲ ἕτερη στὸ ἐστὸν ἐσνάφι, ὅπως οἱ Ἀγιογραφοὶ τῶν Χιονιάδων.

Τὸ ἐπαγγελμα τὸ ἀσκοῦσαν ἀπὸ Πατρὸς εἰς Γίόν, καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἔμεναν προσκεκολλημένα στὴν ἐπαγγελματικὴν τους παράδοση.

Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς πέργανε τὸ ὄνομά τους — τοῦ τεχνίτου καὶ τοῦ ξυλογλύπτου — ως ὄνομα οἰκογενειακόν.

"Ἐτσι:

Ἡ ἀρχαιοτάτη οἰκογένεια τῶν Σκαλιστάδων ἀπὸ τὸ Τούργοδο ἀσκοῦσε διὰ τῶν ἀπογόνων καὶ τῶν ἐπιγόνων της τὸ ἐπαγγελμα τοῦ ξυλογλύπτου, διὰ μέσου σειρᾶς γενεῶν τῶν δποίων καὶ οἱ σημερινοὶ ἀκόμη ἀπόγονοι τὸ διατηροῦν καὶ τὸ ἀσκοῦν.

Ἄπὸ τὴν πατριαρχικὴν αὐτὴν οἰκογένειαν τῶν Ταλιαδόρων τοῦ Τουρνόδου κατήγετο δὲ Ἀκαστάσης Ταλιαδόρος, δὲ γυιός του Δημήτρης, δὲ ἐγγονός του Μάρκος — διασημότερος ὅλων, δὲ δποῖος ἦταν παντεμένος στὸ Σιοποτσέλι τοῦ Ζαγορίου καὶ ἀσκοῦσε τὴν ξυλογλυπτικὴν σὲ ὅλο τὸ Ζαγόρι, δὲ δισέγγονος τοῦ Ἀκαστάση δὲ Βασίλης, δὲ γυιός του Λάμπρος Ταλιαδόρος δὲ δποῖος εἶναι καὶ δὲ μόνος ἐπιζῶν ἐκ τῆς γενιᾶς.

Οἱ Ἀκαστάσης μὲ τοὺς ἀδελφούς του — τὸν Γιάννη καὶ τὸν Γιώργο — ἔφκιασαν τὰ τέμπλα τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους στὴν Πρέβεζα, τὸ τέμπλο τοῦ Ἀγίου Αθανασίου τῶν Γιαννίνων — δηλαδὴ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἡπειρωτικῆς Πρωτεύουσας, τὸ τέμπλο τῆς Μητροπόλεως Σωπικῆς τῆς Βορείου Ἡπείρου μας καὶ πλεῖστα εἰκονοστάσια σὲ χωριὰ τῆς περιοχῆς Πωγω-

Ἐγδιαφέρουσες ἀπὸ λαογραφικὴ καὶ ιστορικὴ ἀποψη εἶναι οἱ ὄμολογίες τῶν παππούδων καὶ προσπαππούδων μας ποὺ ἦταν οἱ πρόδρομοι τῶν σημερινῶν Γραμματίων.

Ἡσαν πιὸ πλούσιες σὲ περιεχόμενο καὶ ἀποτελοῦν μικρὰ μνημεῖα τοῦ Λόγου. Πρὸς τὸ παρὸν δίνομε δύο ἀπ' αὐτὲς στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ ἄλλα ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου μας θὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλες.

ΑΝ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ομολογία χρέους (ἔτος 1863)

(Σφραγίδα Τουρκική)

Ἄριθ. 80. ἦσαν δηδούρχοια Μεμτζήτια χρυσὰ πριγγιασικὰ ἐδιανείσθημεν οἱ ὑποφαινόμενοι Δημήτριος γκότζου καὶ ὁ υἱὸς Δημητρίου γγότζου Σπύρος διὰ κοινὸν ἡμῶν λογιαριαστὴν ἀπὸ τὸν Κώστα Παππᾶ, τὰ διποῦα ὑποσχόμεθα νὰ πληρώσωμεν ἀπροφασίστως εἰς τὸν ἵδιον ἢ εἰς διαταγήν του εἰς τὴν πρώτην ζήτησίν του μὲ τὸν συμφωνηθέντα ἐπήσιον τόκουν πρὸς θεωκαπέντε τοῖς ἑκατόν. Διὸ ἐδώσαμεν τὴν πομποῦσαν μας ὄμολογύν εἰς αὐτὸν ἐνώπιον τῶν οά-

γίου, Ἀργυροκάστρου, Αγίων Σαράντα, Χιμάρρας καὶ Πρεμετῆς.

Ἡ ἀκτινοβολία ὄμως τῆς ξυλογλυπτικῆς τέχνης τῶν Ταλιαδόρων τοῦ Τουρνόδου δὲν περιορίστηκε μονάχα στὴν Ἡπειρο — ἀπὸ τοῦ Ἀιμορακικοῦ μέχρι τῶν ἀκροκεραυγίων, καὶ ἀπὸ τῆς Σαμαρίνας μέχρι τῆς Πρεμετῆς καὶ τοῦ Ἀργυροκάστρου — ἀλλ ἐπεξετάθη καὶ στὴν Δ. Μακεδονίαν, στὴν Θράκην καὶ σὲ πολλὰ νησιά.

Τὰ δείγματα ὄμως τῆς ὑπερόχου τέχνης των ξεπέρασαν καὶ τὰ δρια τῆς Ἑλλάδος μας, δεδομένου ὅτι ἔργα ξυλογλυπτικῆς τῶν Ταλιαδόρων στολίζουν ἐκκλησίες καὶ στὴν Βουλγαρίαν, τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν.

Ἄσ μὴ φανῇ δὲ παράδοξον πῶς οἱ Ἐκκλησίες τῆς Φιλιππούπλεως καὶ τῆς Στηνημάχου τῆς Βουλγαρίας, ἐνεκαινίσθησαν καὶ διεκοσμήθησαν μὲ ἔξοδα τῶν Ἑλληνι-

τωθεν μαρτύρων καὶ ὑποσημειούμεθα ἰδεοχείρως ἔκαστας.

Τὴν 8 ὁρῶν Ἰανουαρίου 1863

δημητρις κόζου (Γκότζου) γηποσκομε τανοθεν

Σπύρος Δημητρίου γκότζου ὑπόσκομε τάνοθεν

γηόργης βασιληου γκόγκου μαρτηρο
Μηχαήλ σπανγός μαρτιρῶ

Ομολογία χρέους τοῦ ἔτους 1863.

(Ἐπικεφαλίδα Τουρκική)

Οἱ ὑποφαινόμενοι δηλωποιοῦμεν ὅτι χρεωστοῦμεν εἰς τὸν κύριον Κώστα Παππᾶ μεντζήτια χρυσὰ πραγματικὰ ἔκαστον ἐνενήντα ἑννέα καὶ μισὸν καὶ γρόσια δέκα εἰς τρία ὄμολογα, ὑπὸ ἡμερομηνίαν τὸ πρώτον Ἰανουαρίου πρώτη 1863. Τὸ δεύτερον ὑπὸ ἡμερομηνίαν Ἰανουαρίου 8 — 1863. Καὶ τὸ τρίτον Ἰανουαρίου 15 — 1863. Χρεωστοῦμεν προσέτι καὶ μεντζήτια χρυσὰ ἐννενήντα τρία καὶ γρόσια ἑγδεκα Ἀριθ. 93 μεντζήτια χρυσὰ καὶ γρόσια 11. διὰ τὰ διποῦα ἐγυρίσαμεν εἰς τὸ δινομά του ἄλλα ὄμολογα ἴσοτυπα δέκα Κερασοβιτῶν

κῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Κοινοτήτων καὶ μὲ Ἡπειρώτας τεχνίτας κατὰ τὸν 18ον καὶ τὸν 19ον αἰῶνα, πρὶν ἢ αἱ Ἑλληνικὲς ἀλλοτε καὶ ἐκμάζουσες αὐτὲς περιοχὲς περιέλθουν στὴν Βουλγαρικὴν κυριαρχίαν.

Ἡπειρώτες τεχνίτες — ἴδιως ἀπὸ τὸ Τούργοβο τῆς Κογίτσης — ἦταν οἱ ξυλογλύπται καὶ οἱ διακοσμηταὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ὡς ἄνω ἀλλοτε ἀνθηρῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν στὴν Βουλγαρία.

Οἱ ξυλογλύπται ἦσαν δργανωμένοι ἐπαγγελματικά, γιατὶ ἦταν ἀναγκασμένοι νὰ μεταβαίνουν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν γιὰ τὴν ἔξασκηση τῆς τέχνης των.

Ποτὲ οἱ ξυλογλύπται δὲν ἔμεναν χωρὶς δουλειά, γιατὶ ἡ εύσέβεια στὰ παληὰ ἐκείνα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ἦταν πολὺ μεγάλη καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἔκτιζαν πολλὲς ἐκκλησίες.

Συνεγίζεται

και ένας Μαζιώτου ως ακαλούθως φαίνονται.

Από γιανούλημα γρ. 121, από τόλην Ζουκά 820, από Γιάννη Δημήτρη 180, από Τόλην Μπάιλα 585, από Γιάννη Γιώργη Μαραΐτη 425, από Βασίλη Γιώργη παπά - Νικόλα 672, από Γιαννούλη Στέργιου 565, από Αγαγγώστη Μαραΐτη γρ. 780, Βασίλη και Γιώργη Μαραΐτη 1420, από Πάντον Κυρίστην και φωτιών 3053, από Γιάννη (Λαμίτρη) 90. Τὸ ὅλον γρ. 9311 ἡ μεντζήτα χρισά ἐγμενῆγυπα πρία και γρόσια ἔγδεικα. Οθεν ἐὰν ἥθελεν προξενηθῇ απὸ τὰ ρηθέντα ὄμολογα τῶν Κερασοβιτῶν καφημένα ζημία μικρὴ ἡ μεγάλη, ἐγγυώμεθα ἡμεῖς γὰ τὸν ἀποζημιώσωμεν ἕως πὸν παρὰ. Τόπε μὲ πουαύτην συμφωνίαν ἔδέχθη τὸ ἀνωτέρω ὄμολογα ὁ Κώστας μέχρι πέλους και ἔξοφλήσεως.

Δημήτρης κότζου γηποιούμενος

Σπύρος Δημητρίου γκότζου ὑπόσκοιμος τάγιοθεν

Μιχαήλ Παππᾶ μαριτιρῶ.

ΠΗΡΑΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΗΓΙΩΤΩΝ — ΝΙΚΑΝΟ-

ΡΙΤΩΝ, Ἀθήνα

Δρχ.

4.000

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΣΠΑΣ, Ἀθήνα

500

ΒΑΣΙΛ. ΜΠΑΚΑΣ, Θεσσαλονίκη

500

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΟΥΤΣΗΣ, Ἀθήνα

500

ΒΙΚΥ ΤΖΙΜΑ, Θεσσαλονίκη

500

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΜΠΙΖΟΥ, Ἀθήνα

400

ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΣΧΟΣ, Ἀθήνα

500

ΠΕΤΡΟΣ ΦΡΟΝΤΖΟΣ, Ἀθήνα

500

ΝΙΚΟΣ ΤΣΠΑΣ, Ἀθήνα

500

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΤΣΙΚΑΣ, Ἀθήνα

1.000

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ, Ἀθήνα

1.000

ΔΗΜ. ΖΟΥΚΗΣ, Νάουσα

600

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΑΚΟΓΛΗΣ, Ἀθήνα

500

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΟΓΛΑΣ, Ἀθήνα

3.000

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀθήνα

500

ΑΛΚΗΣ ΤΟΝΑΣ, Θεσσαλονίκη

600

Πρεσβύτερος ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΑΤΣΗΣ, Κα-

1.000

στανή Πωγωνίου

1.000

ΜΕΛΠΩ ΒΥΡΤΣΩΝΗ, Θεσσαλονίκη

1.300

ΧΑΡΗΣ ΜΑΝΤΖΟΣ, Ἀθήνα

1.000

ΚΩΝ. ΤΣΙΛΗΣ, Ἀθήνα

1.000

ΝΕΟΠΤ. ΜΗΤΣΙΚΑΣ, Ἀθήνα

500

ΔΗΜ. ΚΙΤΣΙΟΣ, Ἀθήνα

1.000

ΑΣΤΟΧΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ

τοῦ κ. Παυτελῆ Κυπαρίσση

Στὸ τ. 11 Νοεμβρ. '80, σ. 159 στὰ «Νέα

ἀπὸ τὴν Πατρίδα» τοῦ ἀνταποκριτή μας κ.

Ἀγαστ. Εὐθυμίου διαβάσαμε γιὰ τὴν ἀπο-

νομὴ τιμητικῶν ἐμβλημάτων και διπλωμά-

των ποὺ ἔγινε στὴ Λ.Φ.Α. Ἰωαννίνων τὴν

16.11.80. Στὴν εἰδικὴ τελετὴ ὁ στρ) γὸς

Δ) τῆς ΓΙΙΙ Μ. κ. Ἰω. Χαμάρτος ἐπέδωσε

τὰ σχετικὰ στούς: Δημιαρχο Κόνιτσας και

Κοινοτάρχες: Ἄγ. Παρασκευῆς, Ἀσημο-

χωριοῦ, Βούρμπιανης, Γοργοπόταμου, Ἐ-

λεύθερου, Πληγκατιοῦ και Πυρσόγιαννης.

Ἄπορῶ και ἔξισταμαι. Κι' ἀδυνατῶ νὰ

φανταστῶ πῶς ὁ κ. Μέραρχος, τὸ Γ.Ε.Σ.,

οἱ τιμηθέντες ἡ και οἱ μὴ τιμηθέντες,

ἀγνοοῦν ὅτι πέραν ἀπὸ τὸ Ἀσημοχώρι και

τὸ Γοργοπόταμο, ἀκριβῶς στὸ μυχὸ τῆς

Λάκας, στὴν δριακὴ γραμμὴ ὑπάρχει τὸ

χωριὸ Χιονιάδες μὲ τὰ συνοριακὰ φυλάκια

του. Κι' ἀκόμα στὴν ἴδια λάκα τοῦ ποτα-

μιοῦ εἶναι και ἡ Κοινότητα Ὁξεῖς ποὺ ὑ-

πῆρξε ὁ κεντρικὸς ὑποτομέας τοῦ ἀποσπά-

σματος Πίνδου. "Ἐδρα τοῦ ΙΙ) 51 Τάγμα-

τος και δεξιότερα μὲ Λόχο και 2 διμάδες

πολ) λων, στὴ μέση δὲ τὸν Λόχο Βούρμπια-

νης κι ἀριστερότερα Λόχο τοῦ 51 Σ) τος

μὲ διμοιρία πολ) λων μοιρασμένη στὰ ὑψώ-

ματα Καρδάρι και Γκόλιο. Ἀκόμα στὴν

Ὁξεὰ ἀνήκουν οἱ καίριες, γιὰ τότε, κρι-

σιμότατες, τώρα δὲ ἴστορικὲς τοποθεσίες:

«Σταυρός», «Μούκα πέτρα», «Πάτωμα»

κλπ.

Γιὰ τὴν ἀφάνεια τῶν δυὸς αὐτῶν χωριῶν

νὰ καταλογίσουμε ἄγνοια τῶν ἀρμοδίων;

Ἐπιτρέπεται; Γιὰ νὰ κυριολεκτήσουμε, δὴ

εἴμαστε εἰλικρινεῖς, ἀμερόληπτοι, ἀδιάβλη-

τοι, σωστοὶ και τίμιοι, ὑπάρχει κοινότητα

τῆς Ἐπαρχίας μας ποὺ νὰ μὴ πρόσφερε

ξεχωριστὲς ὑπηρεσίες στὸν Ἐλληνοϊταλικὸ

πόλεμο τοῦ 1940; Γιατί λοιπόν, γι τόση

τσιγγουνιὰ κι ἀλόγιστη μειοδοσία σὲ μιὰν

ἀνέξιδη ἥθικὴ ἀναγγώριση; "Αδικα θὰ

μᾶς χαρακτηρίσουν οἱ ἐπερχόμενοι σὰν στε-

νόκαρδους και στεγοκέφαλους;

Π.Α.Κ.

΄Από τήν έκκλησιαστική 'Ιστορία τῆς έπαρχίας μας

΄Αγαπητή «Κόνιτσα»,

Συνεχίζοντας τή συμβολή μου στήν προθολή πῶν ιστορικῶν σχέσεων τῆς Κόνιτσας μὲ τὸ Δυτικὸ Ζαγόρι, σᾶς στέλλω γιὰ δημοσίευση ἀντίγραφο ἔγκυκλιού τῆς Μητροπόλεως Βελλάς καὶ Κονίτσης ἀπὸ 3 Ιανουαρίου 1900. Απευθύνεται στοὺς ιερεῖς μουχταροδημογέροντες, Έφόρους, Επιτρόπους καὶ προκρίτους τῶν χωριῶν τοῦ τμήματος Ζαγορίου, ποὺ ὑπάγονταν τότε στὴ Μητρόπολη Βελλάς καὶ Κονίτσης. Εννοεῖται ὅτι καὶ τὸ ντοκουμέντο αὐτὸ ἀντλῶ ἀπὸ τὸ Αρχεῖον Αντιγράφων

΄Αντίγραφον τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 3 Ιανουαρίου 1900 Έγκ.
τῆς Μητροπόλεως Βελλάς καὶ Κονίτσης (Σελ. Κωδ. 63, 64, 65)

Εὐλαβέστατοι ιερεῖς - Τιμιώτατοι Μουχταρο-δημογέροντες, Έφοροι Επιτρόποι καὶ πρόκριτοι τῶν χωριῶν τοῦ τμήματος Ζαγορίου. Εὐχόμεθα ὑμῖν ἐν Κυρίῳ πατρικῶς.

Παρατηροῦντες ἀπὸ τῆς ἀφίξεως ἡμῶν, ὅτι τὰ παρουσιασθέντα ἡμῖν πρὸς ἐπικύρωσιν προικοσύμφωνα καὶ διαθῆκαι δὲν εἶναι γοιμίμως συντεταγμέναι καὶ κατὰ συγέπειαν παραβλάπτονται σπουδαίως τὰ συμφέροντα τῶν χριστιανῶν, πατρικῶς μεριμνῶντες ἔγνωμεν πρὸς πρόληψιν τῶν συμβαινόντων ἀτοπημάτων, προφύλαξιν δὲ τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τῶν ἐπιζημίων καὶ δλεθρίων πολλάκις συνεπειῶν τῶν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ γόμου συντασσομένων προικοσυμφώνων καὶ διαθηκῶν, ἀποστεῖλαι πρὸς ἀπασαν ἡμῶν τὴν ἐπαρχίαν διμοιόμορφον ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Φιρμανίῳ τῆς 8ης Ιανουαρίου 1891 ἔτους καθωρισμένου μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δōγγιῶν.

Καὶ ὅτι περὶ μὲν τῆς συντάξεως τῶν ἰδιωτικῶν προικοσυμφώνων δέον γὰ προφυλάττωνται τὰ ἐπόμενα 1) Πρέπει γὰ συντάσσωνται τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῶν ἀρραβώνων κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ συνήθους δακτυλίου τῆς μνηστείας ἐν παρουσίᾳ

τοῦ πάππου μου Ιωάννου (Νούσια) Πέτσα, ὁ ὅποιος ἀντέγραψε καὶ σχέδια προικοσυμφώνου καὶ διαθήκης, τὰ ὅποια συνόδευαν τὴν ἔγκυκλιο ὡς ὑποδείγματα.

Πολλὰ προικοσύμφωνα καὶ διαθῆκες συντάχθηκαν ἀσφαλῶς σύμφωνα μὲ τὴν ἔγκυκλιο καὶ τὰ ὑποδείγματα. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ καὶ διατηροῦνται σὲ ἀρχεῖα. Γι' αὐτὸ εἶναι ἐνδιαφέρον τὸ κείμενο τῆς καθοδηγητικῆς ἔγκυκλιού. Καθένας μπορεῖ, ἀνάλογα μὲ τὰ ἐνδιαφέροντά του, νὰ ὁδηγηθῇ σὲ παρατηρήσεις καὶ σκέψεις ποικίλες.

Φώτης Πέτσας

τοῦ προικοδότου πατρὸς καὶ τοῦ μνηστῆρος, τοῦ ιερέως τοῦ χωρίου καὶ τῶν μαρτύρων. 2) Οἱ μάρτυρες εἶναι ἀνάγκη ὥσι γάριν οἰουδήποτε ἐνδεχομένου τούλαχιστον τρεῖς, εὐπόληπτοι κάτοικοι τοῦ χωρίου. 3) Τὰ προικοσύμφωνα δέον γὰ συντάσσωνται εἰς διπλοῦ ὄμοιον. 4) Ινα ὑπογράφωνται ὑπό τε τοῦ προικοδότου πατρός, τοῦ μνηστῆρος καὶ τῶν μαρτύρων ἐγγοεῖται, ἔτι δὲ καὶ τοῦ συμπαρόντος ιερέως τοῦ χωρίου, ὀφείλοντος ίνα ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τοῦ περιεχομένου καὶ τῶν ὑπογραφῶν καὶ 5) γὰ τίθηται χαρτόσημον ἀναλόγως τοῦ ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ περιεχομένου ποσοῦ τῶν χρημάτων.

Οσον δ' ἀφορᾶ τὴν σύνταξιν διαθήκης δέον γὰ φυλάσσωνται οἱ ἀκόλουθοι ὄροι.

Ο συμπατριώτης καὶ συνεργάτης μας καθηγητής κ. Φώτιος Πέτσας ἐκλήθη ἀπὸ Πανεπιστήμια καὶ ὅλλα ἐπιστημονικὰ ἴδρυματα τῆς Αμερικῆς διὰ σειρὰν διαλέξεων περὶ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Βορείου Ήπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας. Εἰς τὴν περιοδείαν περιλαμβάνονται ἡ Νέα Υόρκη, ἡ Ούάσιγκτον, ἡ Βοστώνη, τὸ Ρότσεστερ, ἡ Οττάβα καὶ ὅλες πόλεις τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ.

1) Νὰ υπάρχῃ ίκανότης τοῦ διαθέτου πρὸς σύνταξιν τῆς διαθήκης αὐτοῦ, δηλ. ὁ διαθέτης δέον νὰ ἔχῃ σώας τὰς φρέγας καὶ τὸν νοῦν ὑγια. 2) Ὁφείλει δ διαθέτης νὰ προσκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ πρὸς σύνταξιν τῆς διαθήκης αὐτοῦ πέντε μάρτυρας, οἱ δόποιοι νὰ ὥσι παρόντες ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης. 3) Οἱ προσκαλούμενοι μάρτυρες δέον νὰ ὥσι καὶ οὗτοι ίκανοι δηλ. νὰ ὥσιν ἔχέφρονες, υπήκοοι Ὀθωμανοί, νὰ μὴ ἔχωσιν οὐδεμίαν συγγένειαν πρὸς τὸν διαθέτην, νὰ μὴ ὥσιν ὑπὸ τὴν υπηρεσίαν αὐτοῦ, νὰ ὥσιν εὐεύποληπτοι σταθεροὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου, γνωστοὶ τῷ διαθέτῃ ἀσχετοὶ συγγενείας πρὸς ἄλλήλους, χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι καὶ γνωρίζοντες νὰ υπογράψωσιν. 4) Τὰ δνόμιατα, ἐπώνυμα, ἐπαγγέλματα καὶ κατοικία τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων δέον νὰ καταχωρῶνται δλόκληρα ἐν τῷ κειμένῳ τῆς διαθήκης. 5) Ἐὰν δ διαθέτης τυγχάνῃ ἀγράμματος ἢ τυφλός, ἢ κωφός, ,τότε δέον ἐκτὸς τῶν πέντε μαρτύρων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς σύνταξιν τῆς διαθήκης ἐν τοῖς χωρίοις, προσλαμβάνεται καὶ ἔκτος μάρτυς, ὅστις υπογράψει ἀντὶ τοῦ διαθέτου καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ σταυροσημειοῦντος. 6) Ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ υπάρχῃ ἢ ἐγκατάστασις γενικοῦ κληρονόμου, ὃν προτίθεται νὰ διορίσῃ. 7) Δέον δ διαθέτης νὰ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγακαίους αὐτοῦ κληρονόμους· δινομάζονται οἱ κατιόντες καὶ οἱ ἀγιόντες τοῦ διαθέτου δηλ. κατὰ πρῶτον λόγον τὰ νόμιμα αὐτοῦ τέκνα, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἔγγονοι καὶ ἐν ἐλλείψει τῶν ἐγγόνων δ πάππος καὶ ἡ μάιμη κατὰ δεύτερον λόγον, διμοίως δὲ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ διαθέτου, ἐὰν εἶναι ἀπορος καὶ ἀπροικος. 8) Ὁ Διαθέτης δύναται διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ νὰ διαθέσῃ πᾶσαν τὴν κινητὴν περιουσίαν αὐτοῦ τὴν συνισταμένην εἰς διάφορα ἀντικείμενα δηλ. σκεύη, ἐπιπλα, χρήματα, ζῶα, γεωργικὰ ἔργαλεῖα καὶ λοιπά, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν συνισταμένην ἐκ διαφόρων κτημάτων Μουλκικῶν, δὲν δύναται διμως νὰ διαθέσῃ βακουφικὰς γαίας (Ἐρατζιτ Μιριγιέ (συγφδὰ τῷ ἀπὸ 13 Τζεμα ζιούλ-ἀχήρ τοῦ 1308 — 1891 ὑψηλῇ Βεζυρικῇ Ἐγκυλίῳ περὶ προνομίων. 10) Ἐὰν δ διαθέτης εἶναι ἀγράμματος, εἴτε ἔνεκα ἀ-

σθενείας δὲν δύναται νὰ γράψῃ αὐτὸς δ ἰδιος τὴν διαθήκην αὐτοῦ· εἴτε εἶναι τυφλὸς καὶ κωφός τότε δύναται νὰ καλέσῃ πρόσωπον κατάλληλον μετέχον τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ, ὅπως συντάξῃ καθ' υπαγόρευσιν αὐτοῦ καὶ ἐντολὴν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ὅπερ Ὁφείλει νὰ δηλώσῃ ἐν τέλει τῆς διαθήκης υπογράφον, ὅτι ἔγραψε τὴν διαθήκην κατ' ἐντολὴν καὶ υπαγόρευσιν τοῦ διαθέτου καὶ ἀναγινώσκων μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς τῆς διαθήκης εὔκριγως καὶ μεγαλοφώνως ἐνώπιον τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων. 11) Εέσματα ἐν τῷ κειμένῳ τῆς διαθήκης, διαγραφαὶ καὶ προσθῆκαι εἴτε ἐντὸς τῶν γραμμῶν εἴτε ἐν τῷ περιθωρίῳ δὲν ἐπιτρέπονται, ἐποιένως γενομένου τυχὸν λάθους ἢ ἄλλου τινὸς δέον νὰ γράφηται ἐκ γέους ἢ διαθήκη καθαρῶς καὶ εύαναγνώστως· καὶ 12) Ἡ οὕτω καταρτισθεῖσα διαθήκη δέον νὰ φέρῃ δεκάγροσον χαρτόσημον καὶ υποβληθῆ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν πρὸς ἐπικύρωσιν καὶ καταχώρησιν αὐτῆς ἐν τῷ σχετικῷ συμβολαιογραφικῷ κώδικι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦθ' ὅπερ θέλει παρέχη πλήρη ἀσφάλειαν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὡς δυνατῆς τῆς λήψεως ἐπισήμου ἀντιγράφου τῆς διαθήκης ἐν περιπτώσει τυχαίας αὐτῆς ἀπωλείας. Ταῦτα ἐκ καθήκοντος ἐκκλησιαστικῆς προνοίας ἀπευθύνοντες πᾶσιν ὑμῖν τοῖς εὐλογημένοις χριστιανοῖς, ἐντελλόμεθα, ἵνα συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ἀνωτέρω δδηγίας πρὸς ἀρσιν τῶν διὰ τῆς σπουδαίας ταύτης παραλείψεως προκυψουσῶν ἐπιζημίων συεπιῶν. Ἀπεκδεχόμεθα τοίνυν παρὰ πάντων τῶν εὐλογημένων Χριστιανῶν τὴν ἐφεξῆς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου, δι' ὃ οἱ ἐνδιαφερόμενοι οὐ μόνον ἔξασφαλίζουσι τὰ προικοδούμενα καὶ διατειθέμενα κτήματα, ἀλλὰ ἀπαλλάττουσι καὶ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν τῶν δαπανῶν ἐνδεχομένων διαδικασιῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν, Ἄμην.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει τῇ 8.1.1900

Ο Βελλᾶς καὶ Κογίτσης
Κωνσταντῖνος
(ὑπογραφή)

Σφραγὶς Μητροπόλεως

«Η Γούρνα που κόχλαζε» (Ιούλιος 1944)

Τὸ νέο βιβλίο τοῦ κ. Γιάννη Λυμπερόπουλου, (τὰ προηγούμενα ἦταν: «ΠΑΖΑΡΙΟΥ ΑΝΑΤΟΜΗ», «ΟΡΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΜΕΘΟΡΙΟΙ», «ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ», «ΕΝΤΑΞΗ» καὶ «ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ»), ἀναφέρεται σὲ μιὰν ἄλλη ὅψη τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς. «Ηρωες ἐδῶ δὲν εἰναι οἱ ἔνοπλοι τῆς Ἀντίστασης, ἢ τὰ ἀνώνυμο πλῆθος ποὺ συμμετέχει στὶς κινητοποιήσεις τῶν πόλεων. «Ηρωες ἐδῶ εἶναι τὰ γυναικόπαιδα, οἱ ἄστοι τῶν χωριῶν, τὸ δυσκίνητο πλῆθος ποὺ ἀντιμετωπίζει κάθε τόσο τὶς ἐκκαθαριστικὲς ἐπιθέσεις τοῦ ἔχτρου, ποὺ σὲ τελευταία ἀνάλυση σημαίνουν κάψιμο, σκότωμα, δμηρία, ξολωθρεμό, ρήμαγμα.

Παρακολουθώντας τὸ βασικὸ πρόσωπο τῆς νουθέλλας, τὸν Πετροπασχάλη, ποδναι στέλεχος τῆς Ἀντίστασης ἄλλα κινεῖται ἀνάμεσα στὸ κατατρεγμένο πλῆθος, βλέπουμε νὰ ξετυλίγεται μπροστά μας τὸ μεγάλο δράμα αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἐπιβιώσει μέσα στὸ χάος καὶ τὸν κυκεώνα ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τὶς μάχες, μένα δικό του τρόπο, ἐνστικτώδικο. Κρύθεται στὰ βουνά καὶ καραδοκεῖ: Θὰ πάει παραμέσα, θὰ ξεικόψει ἀπὸ τοὺς ἄλλους γιὰ νᾶχει εὔελιξία, θὰ πεταχτεῖ ἵσαμε τὸ χωριὸ τὶς ὁρες ικάποιου διαλείμματος, γιὰ νὰ ξαναγυρίσει στὸ κρυσφήγετό του... ἢ θὰ μείνει μέσα στὸ χωριὸ ἔτοιμος νάντιμετωπίσει τὴν κατάσταση; «Ολα μὲ τὴν ψυχὴ στὰ δόντια καὶ μὲ τὸ θάνατο κρειασμένο πάνω στὸ κεφάλι του.

«Η πλοκὴ τοῦ ἔργου κρατάει ἔφτα μέρες. Ἀπτὶς 1 Ιουλίου μέχρι τῆς 10 Ιουλίου τοῦ 1944. Ξεκινάει μὲ τὸ ξεσήκωμα τοῦ χωριοῦ λίγο μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Χτυποῦν οἱ καμπάνες. Σύγχιση, φωνές, πανικός. «Ανθρωποι, ζῶα φορτωμένα, σκυλιά, κότες, γάτες... ικοπάδια κυρτηγημένα τραβοῦν γιὰ τὸ Βουνό. Τὰ στελέχη συγκεντρώνονται στὴν Κούλια. «Ο καθένας οὐὲ τὶς ἀντιδράσεις του. Περιγράφονται δάφοροι τύποι:

«Ο Κλέοπονος, δ ἀνθρωπος ποὺ ἔγινε ἔνα μὲ τὸ τηλέφωνο. «Η Φρόσω τὸ κοοίτσι τῆς Ἀντίστασης μὲ τὰ δικά του προβλήματα, ποὺ τελικὰ ξεκόβει, παίρνοντας τὸ δικό του μοιραίο δρόμο. Οἱ παλιοὶ ἔξοιστοι τοῦ ΚΚΕ ποὺ πλαισίωσαν τὴν Ἀντίσταση, οἱ δυσκολίες προσαρμογῆς τους κι οἱ ἐπιπτώσεις τῶν ἀπροσάρμοστων τῶν βιαστικῶν ικαὶ τῶν ἀνώριων. στὴν δλη ἔξελιξη τοῦ κινήματος τῆς Ἀντίστασης.

«Ο Θεῖος Χαρίλαος, δ ἀντιήρωας. «Η κυρά Βικτώρια, τὸ παρείσακτο κῆτος μὲ τὶς φαντασιώσεις τῆς καὶ τὶς καλές τῆς προθέσεις.

«Ο κλασσικὸς φωνακλὰς Κώστας Μόκος κλπ. «Ἐπειτα, ἀπὸ ἀφορμὲς ποὺ δίνονται στὴν ἀνέλιξη τῆς πλοκῆς τοῦ ἔργου, μεταφερόμαστε σὲ παράλληλες καταστάσεις, ποὺ ἔλαβαν χώρα σὲ προηγούμενες ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις. «Ἐτσι θρισκόμαστε ἀνάμεσα στοὺς πολίτες μιᾶς κωμόπολης ποὺ κρατιοῦνται ὅμηροι, ἐνῶ ὁ στρατὸς κάνει ἔρευνα στὰ σπίτια. Τὶς ἀμηχανίες καὶ τ' ἀδιέξοδα. Καὶ τὴ σπασμολυτικὴ ἐνέργεια ποὺ εἶχε ἡ ἐμφάνιση δύο τρελῶν, ἀπτοὺς ὅποιους ὁ ἔνας ἐπιδεικνύει στὸ Γερμανὸ ἀξιωματικὸ ψεύτικα—τενεκεδένια παράσημά του, κάνοντάς τον ἔτσι νὰ τὰ συγκρίνει μὲ τὸ δικό του πολεμικὸ σταυρό. Αὐτὸς ἔδωσε ἀφορμὴ στὸ Γερμανὸ νὰ ικαταλάβει ὅσα δὲν εἶχε καταλάβει μέχρι τότε ἀπτὸ πόλεμο καὶ τὸν ἔκανε νάφισει λέφτερους τοὺς ὅμηρους καὶ νὰ ἐνκαταλείψει τὴν κωμόπολη. Σὲ συνέχεια παρακολουθοῦμε τὴν ἀπελευθέρωση μιᾶς κωμόπολης, μὲ τὶς ἀλλόκοτες καταστάσεις. Τὶς αὐθαίρεσίες καὶ τὶς προχειρότητες τῶν ἀνεύθυνων. Τὶς δουλικότητες τῶν συνεγγιατῶν τοῦ ἔχθρου. Τὸν ἀτέλειωτο ἐνθουσιασμὸ τοῦ κόσμου.

«Η ἀναδρομὴ φτάνει στὸν Ὁκτώβρη τοῦ

Τσοπάνος ἀπὸ τὸ Κεφαλοχώρι
(φωτογραφία Γ. Κυπαρίσση)

’Αναμνήσεις ἀπὸ τὴ δασκαλική μου ζωὴ στὴν ’Αγία Παρασκευὴ (Κεράσοβο)

Λένε ὅτι ἡ μνήμη εἶναι πὸ μεγαλύτερο ἀγαθό, ποὺ χάρισε ὁ Δημιουργὸς στὸν ἄνθρωπο. Εἶναι πολὺ σωστὸ καὶ τὸ πιστεύουμε θαθειά. Αὐτὲς οἱ ἀναμνήσεις εἶναι ἄλλοτε καλὲς κι ἄλλοτε πικρές.

«Ἐνθύμησες — λέει ὁ Κρυστάλλης μας — εἶναι καὶ τὰ πεζογραφήματά μου». Κι’ ἐμεῖς στὸ ὁδοιπορικό μας αὐτὸ θ’ ἀνασύρουμε ἀπ’ τὴ φαρέτρα πῆς μνήμης μας μερικὲς ἀπ’ αὐτὲς τὶς ἀναμνήσεις γιὰ τὸ ἀγαπητό μας περιοδικὸ «Ἡ Κόνιτσα».

Σωτήριο ἔτος 1946. Εἶχαμε πάρει «τὸ πρῶτο θάφτισμα τοῦ πυρός», ποὺ λένε στὸ στρατό, πρῶτο θάφτισμα τῆς δασκαλικῆς μας καριέρας, στὴ Μολυβδοσκέπαστη κι’ ὑποχρεωθήκαμε ἀπ’ τὸν Ἐπιθεωρητή μας τότε, τὸν κ. Εὐάγγελο Καραμῆτσο, νὰ ὁδεύσουμε στὴ ικενὴ θέση τοῦ Κερασόβου, ποὺ ἀριθμοῦσε τότε 262 μαθητές. Αὐτὸ γιατὶ ὁ τότε δάσκαλος, ποὺ ὑπηρετοῦσε ἐκεῖ, κ. ’Ανδρέας Καλογήρου, ἀπ’ τὴν Καστάνιανη, εἶχε ἀναγκαστὴ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴ θέση του ὅστερα ἀπ’ τὰ δραματικὰ

γεγονότα τῆς Πυρσόγιανης καὶ ἀκόμη γιατὶ δὲν εἶχαμε, σὰν νεοδιόριστοι ἀποχτῆσει, ὀργανικὴ θέση κι’ ἔτσι ἥμασταν πιόνια στὰ χέρια τοῦ Ἐπιθεωρητῆς καὶ γινόμαστε μπαοῦλα. Ἐλάχιστοι οἱ δάσκαλοι καὶ τὰ κενὰ τῆς περιφέρειας μεγάλα. Ἀφοῦ φανταστῆτε γιὰ νὰ μὲ τονώσῃ ὁ Ἐπιθεωρητὴς στὸ Γολγοθᾶ, ποὺ θ’ ἀκολουθοῦσα μοῦ εἶπε τὸ θράδυ δείχνοντάς μου τὴν ’Ηλιόρραχη: «’Απ’ ἐδῶ καὶ κάτω Κρυστάλλης θασιλεύει». Ἡταν δὲ γηραιός τώρα δάσκαλος ἡ κ. Κρυστάλλης Νίκος, ποὺ περνάει τὰ συντάξιμα χρόνια τῆς ζωῆς του στὴν Κόνιτσα, ποὺ ύπηρετοῦσε στὴν ’Ηλιόρραχη, ἐνῶ ὅλα τὰ μέχρι τὴ μεθόριο χωριὰ δὲν εἶχαν κανένα δάσκαλο.

Δύσκολα κι’ ἄραχνα χρόνια. Πάνω ἀπ’ τὴν Κόνιτσα ρόδα δὲν πατοῦσε — ἀναγκαστήκαμε τότε μὲ τὴν ἀείμνηστη μάνα μου νὰ ὁδεύσουμε πεζοπορία ώς τὸ Κεράσοβο.

Δὲ θ’ ἀναφερθοῦμε θέσαια σὲ θλιβερὰ περιστατικά, σὲ σκληρὲς ἐπιζήσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μὲ τοὺς πάρα πολλοὺς μαθη-

σαράντα τρία. Τὸν ἔμφύλιο σπαραγμὸ Ε.Λ.Α.Σ.-Ε.Δ.Ε.Σ καὶ τὴν ἐπέμβαση τῶν Γερμανῶν. Κάψιμο χωριῶν. Ἀτέλειωτες συνοδεῖες γυναικόπαιδων ποὺ ἀναζητοῦν ικαταφύγιο στὶς χαράδρες τῆς Πίνδου, κάπου κεῖ ψηλὰ στὶς πηγὲς τοῦ Ἀσπροπόταμου.

Ἐπειτα ἡ φρίκη τοῦ ἔρημου χωριοῦ. Ἡ ἀπόγνωση. Ἡ συνάντηση μὲ τὸ θυμόσσιο φύρο. Κι ἔπειτα ὁ ἐγκλωβισμὸς στοὺς Μελισσουργούς, στὰ ριζὰ τῆς Πίνδου, ἀνάμεσα Ἡπειρο καὶ Θεσσαλία. Ἡ σύσκεψη τῆς ἀπελπισίας κι ἡ ξαφνικὴ ἔμφανιση τοῦ Ἀρη ποὺ ἀλλάζει τὴν ἀτμόσφαιρα, μὲ κατάληξη τὸ θαρραλέο πέρασμα τοῦ λαιμοῦ ποὺ δόηγει πρὸς τὴ Θεσσαλία, τὴν ἀπαγγίστρωση.

Ἐπανερχόμενοι στὰ γεγονότα τοῦ ’Ιουλίου 1944, ἀκολουθοῦμε τὴν πορεία τῆς ὁμάδας πρὸς τὴ Μακεδονία. Τὴ διαπίστωση ὅτι μπρὸς καὶ πίσω βρίσκονται γερμανικὰ πμῆματα. Τὴ διάσπαση τῆς ὁμάδας σ’ αὐτοὺς ποὺ προτιμοῦν νὰ μείνουν ἀνάμεσα στὸν κόσμο, δίπλα στὰ χωριά, καὶ τοὺς ὄλλους ποὺ συνεχίζουν μιὰ πορεία πάνω στὴν κόψη τοῦ ξηραφιοῦ.

Οἱ πρῶτοι, ὅστερα ἀπὸ μιὰ λαχτάρα βρίσκονται στὸ κοντινὸ χωριό δύπου παρα-

ικολουθοῦμε τοὺς χωριανοὺς νὰ ἐπιστρέφουν στὸ χωριό τους ικλέφτικα στὴν ἀρχή, πιὸ σίγουρα ἀργότερα. Τὴν ἀλασυγκρότηση τοῦ χωριοῦ μὲ γρήγορο ρυθμό. Τὸ πρόβλημα δυὸ Γερμανῶν αἰχμαλώτων καὶ τὶς ἀντιδράσεις τοῦ χωριοῦ. Τὴν ύποψία ὅτι οἱ Γερμανοὶ αἰγιαλώτοι σκότωσαν μιὰ γυναίκα, λίγο πιὸ πάνω ἀπτὸ χωριὸ ποὺ κατὰ πᾶσα πιθανότητα ἦταν ἡ Φρόσω. Ἡ μάταιη ἀναζήτηση τοῦ πτώματος.

Τέλος, οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν ἀναδόμηση τῆς «Λέφτερης Περιοχῆς» τὴν ἀποκατάσταση τῶν συνδέσεων, τὴν ἀναφτέρωση τοῦ ἥθικοῦ τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἐπάνοδο στὸν προτερινὸ ρυθμὸ ζωῆς. Τὴν ἀνεύρεση τοῦ πτώματος τῆς Φρόσως καὶ τὸ σκοτωμὸ τῶν Γερμανῶν ἀπτοὺς ἀγαναχτισμένους χωριανούς.

Τὸ ἔπονο ικλείνει μὲ τὴ φράση τῆς σκοτωμένης Φρόσως «Ἡ ἀντίσταση δὲν τελειώνει ἐδῶ».

Σὰν ἐπίλογος δ στίχος τοῦ Μαγιακόφσκι:

«Θὰ ξεροιτώσω τὴν καρδιά μου. Κι ἔτσι ματωμένη θὰ σᾶς τὴ δόσω γιὰ σημαία».

τές γιὰ νεαρὸ δάσκαλο μὲ τὶς ἀγωνίες τοῦ ἐμφύλιου πολέμου ποὺ εἶχε ξεσπάσει μὲ τὴ διαθίωση, ποὺ ἦταν πάρα πολὺ σκληρή, γιατὶ τὸ μοναδικὸ μπακάλικο τοῦ Νίκου Κουκούμη διέθετε μόνο αἴματηρὰ λουκάνικα, ληλαδὴ τὸ αἷμα μας ποὺ μᾶς ἔδιναν πίσω οἱ σύμμαχοι, γιατὶ τόσο εἶχαμε χύσει γι' αὐτοὺς στοὺς συνεχεῖς πολέμους ἀπὸ τὸ '40 ὡς τότε, ποὺ ἔδιναν στοὺς μαθητές μὲ μορφὴ ἐνισχύσεως καὶ ποὺ ἀναγκάζονταν οἱ γονεῖς τους, λόγω τῆς φτώχειας, νὰ πουλῶνται σὲ εὔτελῆ τιμή, τῶν δύο δραχμῶν θυμῷμαι, ἀντὶ καὶ ἦταν πολὺ νόστιμα, λόγω τῶν καρυκευμάτων ποὺ περιεῖχαν.

Αφοῦ περάσαμε σκληρὲς μέρες κάνα μῆνα ικαὶ πάνω ἥρθαν ἡ μᾶλλον ἀποσπάστηκαν ἀπ' τὴ Φούρκα ἡ ἀείμνηστη νηπιαγωγὸς Λευκοθέα Πανταζῆ κι δ. κ. Χαρίλαος Παπαδόπουλος γιὰ ἐκίσχυση τοῦ σχολείου, ποὺ ἀριθμοῦσε, ὅπως παραπάνω ἀναφέρομε πάρα πολλοὺς μαθητές, ποὺ μὲ τὶς σημερινὲς συνθῆκες θὰ λειτουργοῦσε σὰν 9) θέσιο (δηλαδὴ μὲ ἐννέα δασκάλους) ὁπωσδήποτε.

Στὰ μέσα Νοεμβρίου κατέθηκε ἀπ' τὴ Σαμαρίνα ἔνας Λόχος Στρατοῦ μὲ τὸ λοχαγὸ τότε, Κερκυραῖο στὴν καταγωγή, ἀείμνηστο Ρουγγέρη Χρῆστο.

Αφοῦ στρατωνίστηκε ικι ἔκανε καταυλισμὸ στὸ Σμόλικα μᾶς κάλεσε μιὰ μέρα τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο καὶ τοὺς δασκάλους ικαὶ μᾶς ζήτησε ὀρισμένα πράγματα, δηλαδὴ σὲ μᾶς τοὺς δασκάλους πρότεινε τὴ διοργάνωση μιᾶς χριστουγεννιάτικης γιορτῆς ικαὶ ἀπὸ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο ζήτησε ἄκρες γιὰ τὴν κατασκευὴ παραπτυγμάτων γιὰ τὸ στρατωνισμὸ τῶν ἀνδρῶν του.

Απ' τὴν ἐπόμενη κιόλας μέρα βαλθήκαμε μ' ὅλα τὰ δυνατά μας νὰ τὴν διοργανώσουμε.

Οἱ μέρες πέρασαν γρήγορα καὶ φτάσαμε στὴν παραμονὴ Χριστουγέννων. Οἱ ἄλλοι δυὸ διναχώρησαν γιὰ τὰ χωριά τους κι' ἔμεινα ἔγῳ γιὰ τὴν τέλεση τῆς γιορτῆς.

Ἐνα τεράστιο πεῦκο, ποὺ μετέφεραν οἱ ἔξωσχολικοὶ μαθητές, σὰν τὴ νύφη στολισμένο μὲ πολύχρωμα μπαλόνια καὶ λογῆς λογῆς ἄλλα στολίδια, φάνταζε στὴν ὅμορφα διακοσμημένη αἴθουσα τοῦ σχολείου κι' οἱ μαθητὲς κατάλληλα καταρτισμένοι δὲν

ἔβλεπαν τὴν ὥρα, ἀνήμερα τῆς γιορτῆς, νὰ τὴν ἀρχίσουν.

Μετὰ τὸ μεσημβρινὸ φαγητὸ δὲ ιερέας τοῦ χωριοῦ, ἔνας Κοινοτικὸς Σύμβουλος κι ὁ ὑποφαινόμενος πήραμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Σμόλικα νὰ εὐχηθοῦμε στὸ λοχαγό, ποὺ γιόρταζε τὴν δονομαστική του γιορτή. Μαζί μας πήραμε κι' ἔνα πρόσφορο γὰ σηκώσει ὑψωμα δὲ ιερέας, κατὰ τὸ ἔθιμο ποὺ συνηθίζουμε στὰ μέρη μας. 'Ο Λοχαγὸς μᾶς ὑποδέχτηκε ἐγκάρδια καὶ ἡ ἕκπληξη ποὺ δοκίμασε ὅταν σήκωσε τὸ ὑψωμα δὲ ιερέας, εἶναι ἔξω ἀπὸ κάθε περιγραφή. 'Ωρίσαμε στὶς 3 ἡ ὥρα ν' ἀρχίζε ἡ γιορτή.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξή της ὁ ἐπιλοχίας φορτωμένος μ' ἔνα μικρὸ σακκὶ μὲ κονσέρβες ικι' ἄλλα δῶρα, τσιοπέλες (ἄρμαθες) σῦκα κι' ἄλλα, κατέφθασε στὸ σχολεῖο. Ἡταν δῶρα γιὰ τὰ παιδιά.

Ἡ γιορτὴ ἀρχίσε, ὅταν κατέφθασε ὁ λοχαγὸς μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του, μὲ κατάνυξη καὶ μὲ χαρὰ ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπα ὅλων.

Ἡ συγκίνησίς μας κορυφώνεται κι ἡ καρδιά μας σκιρτοῦσε ὅταν ὁ λοχαγὸς κατασυγκινημένος ἀρπαξε στὴν ἀγκαλιά του τὰ μικρὰ κοριτσάκια καὶ τ' ἀσπάζονταν συγκινημένος βαθειὰ ἀπ' τὶς ὥραιες ἀπαγγελίες τους.

Στὸ τέλος μὲ πολὺ μεστὴ δόμιλία του ἔρριξε τὴν ἴδεα στοὺς χωριανούς, μὲ πραιτεικὸ ἔρατο νὰ δώσουν δ.τι μποροῦσαν γιὰ τὴ δημιουργία βιβλιοθήκης ποὺ στεροῦνταν τὸ σχολεῖο, ὁ ἴδιος δὲ ἔδωσε 150.000 δρχ. τότε.

Μὲ τὶς προσφορὲς καὶ τῶν ἄλλων κατοίκων συγκεντρώθηκε τὸ ποσὸν τῶν 950.000 δραχμῶν, τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πολὺ σεβαστὸ γιὰ τὸ πολὺ φτωχὸ σχολεῖο.

"Ετσι ἔληξε ἡ ὥραία, σεμὴ καὶ μεγαλόπρεπη αὐτὴ τελετή, ποὺ μᾶς χάρισε τὶς καλύτερες διναμῆσεις τῆς δασκαλικῆς μας ζωῆς, ἀνάμεσα στὶς τόσες λύπες κι' ἀπαγοητεύσεις, ποὺ μᾶς πότισε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Διευθυντὴς 5ου 13) Θεσίου
Δημοτικοῦ Σχολείου Θεσσαλονίκης
Λεωφ. Βασ. "Ολγας" 104
Θεσσαλονίκη

Συνέθηκε πρίν λίγα χρόνια

ΒΑΣ. ΛΑΜΠΡΙΔΗ

"Όνομα και μή χωριό. Τάχα στὸ χωρὶὸ ταυριάζει μόνο τόση ἀγάπη; Τ' ὄνομα δες διγεῖ στὴ φόρα, λίγο τὸ κακό. Σ' ὅποιο χωριό ὅμως ἔγινε ἡ μουρτζουλιά, κρυφὸ θέλουνε νὰ κρατηθεῖ. ,Απὸ τότε πόσο ψηλὰ ἦθελε νὰ στέκεται ὁ καθ' Ἑνας τὸ χωριό του!!

Σ' ἔνα, ὄνομα και μή χωριό, ξεκίνησε πρὶν λίγα χρόνια ὁ πατέρας, σὰν και πεθερός, νὰ ὑπαδεχτεῖ τὴ γύφη τὴ Γερμανίδα μὲ τὸ γιὸ στὰ Γιάννενα. Ντυμένος μὲ εὐρωπαϊκά, παπούτσια λουστριγένια, πουκάμισο γραβάτωμένο ἀπ' ἀρχάρη και κεφάλι ψηλὰ κουρεμένο ὡς τὴν κορφή, γίνονταν στόχος σὰν τζομπάνος ὅψιμα ἐξευρωπαϊσμένος. Σ' ὅλο τὸ σύνολο ξεχώριζαν τὰ δύο ροδοκόκκινα μάγουλα και ἡ λάμψη τοῦ προσώπου, που περίμενε γιὸν κι ἀγγογάκια ἀπ' τὰ ξένα. Στὸ Πέραμα θ' ἀντάμιναν, στὸ πέρασμα ἥταν μαθημένος νὰ καρπεράει τὴν κυρά, ὅταν ὁ Ἑνας γύριζε ἀπ' τὸ κλαρί κι ὁ ἄλλος ἀπ' τὸ σκάλο τὸ ἀμπελοῦ.

"Απὸ χωριό, σὲ χωριό ἡ ἀντάμιωση. Κεὶ πρὶν σμίξει τὸ σούρουπο μὲ τοῦ ἥλιου τὸ βασίλειο, ἀντάμιωσε ὁ πατέρας μὲ τοῦ γιοῦ τὰ δημιουργήματα. Ἐκεῖ ἔνοιωσε ὁ γιὸς τὴ ζεστασιὰ κι ὁ πατέρας τοῦ φιλιοῦ τὸ χάδι. Ή γύφη, σωστὴ σὰ Γερμανίδα, χαιρέτησε τὸ χωρικὸ μὲ κρύα χειραψία, σὰ βόρεια νεράϊδα. Κ ὑστερα ἔπεσε ὁ παπποὺς στὰ δυὸ τὰ ἀγγογάκια μὲ φιλιά, ρουφώντας τὰ ἀρσογούφαντα προσωπάκια. Ἐκστατικὴ ἡ Γερμανίδα πρόσταξε στὸν ἀντρα τῆς συμμόρφωση νὰ φέρει στὸν πατέρα του.

Πῶς μποροῦσε νὰ βλέπει τὰ σάλια τοῦ παπποῦ σὲ βελούδινα πρόσωπα και τὶ μικρόδια θὰ φώλιαζε ἡ συμπεριφορὰ σ' ἐπικίνδυνη παριά. Τὴ βασάνωσε τούτη ἡ μεσογειακὴ συμπεριφορά.

— Μή πατέρα μή φιλᾶς τὰ παιδιά μου, δὲν κάνει, τοὺς μεταδίδεις μικρόδια.

Κρύωσε ὁ γέρος κι οὕτε μπόρεσε νὰ παταχάδει γιατί ἡ Γερμανίδα ξενίστηκε και ἦθελε νὰ κρατηθεῖ πέτοια ἀπόσταση ἀπ' τὸ ἀγγογάκια του.

Διάδηκε τούτη ἡ σκιὰ κι ἤρθε στὴ σε-

ρὰ ἡ ἄλλη ἡ θολωσιά.

— "Αντε γιόκα νὰ φύγουμε νὰ μή νυχτώσουμε στὸ δρόμο.

— "Α ὅχι ἐμεῖς θὰ μείνουμε σὲ ξενοδοχεῖο στὰ Ιάννενα. Δὲν μπορεῖ ἡ γυναικα μου νὰ κάνει χωρὶς μπάνιο και τουαλέτα.

— Και γιατί! Μπορεῖ νὰ κάνει μπάνιο στὸ Μπρατσαύλακο, κεὶ ποὺ κολυμποῦσες ἐσὺ κάθε χρόνο. "Οσο γιὰ τὴν τουαλέτα, λέσ στ' μάνα και τσ' κάνει κι αὐτὸ τὸ φαγὶ τὸ γερμανικό.

Ποῦ νὰ ἤξερε ὁ φουκαρᾶς πῶς λένε οι Εύρωπαῖοι τὸν χουτζίρε.

— Μή ἐπιμένεις εἶναι ξένη κι εἶναι δύσκολο νὰ πάει κι ἔξω στὸν ἀπόπατο στὸ χωριό. Σιγὰ σιγὰ πρέπει νὰ συνηθίσει τὸ φτωχεικό μας σπίτι.

Σὲ λίγο ὅλοι μαζὶ μὲ τ' αὐτοκίνητο τοῦ γιοῦ, βρέθηκαν σὲ φανταχτερὸ γιὰ τότε ξενοδοχεῖο τῆς πόλης.

Πέρασαν μπροστὰ ὅλοι κι ὁ παπποὺς μόλις μπῆκε, ἔδησε τὰ παπούτσια, γιὰ νὰ μή λερώσει τὸ γυαλιστερὸ πάτωμα μὲ τὸ βελούδινο διάδρομο.

— Μή ώρὲ πατέρα τὰ διγάζεις. Μή μὲ γροπιάζεις, δὲ βλέπεις κανένας δὲ διγάζει τὰ παπούτσια δῶ μέτα.

"Οση χαρὰ περίμενε ἀπ' τὴν ἀντάμιωση, στὴ συγμὴ λαμπαδιάστηκε ἀπ' τοῦτα τὰ περιτατικά. "Υστερα τὸ περιβάλλον τοῦ ξενοδοχείου, τόσο λαμπερό, τοῦ στάθηκε στὸ λαυρὸ κι ἔνοιωσε γύφη, γιὸ και ἀγγογάκια σὰ ξένα, ἀλάργα ἀπομακρυσμένα.

"Ο συμπατριώτης
ΚΩΝ. Β. ΝΟΥΤΣΗΣ
Δερματελόγος — Αφροδισιολόγος
τ. ιατρὸς Νοσ. «Ανδρέου Συγγροῦ»
· Ιατρὸς Νοσοκ. «Λοιμωδῶν»

Δέχεται:

5 — 8 μ.μ. πλὴν Σαββάτου
· Ιατρεῖον: Σόλωνος 66
(εναντὶ Νομικῆς Σχολῆς)
Τηλ. 3602.966

Οἱ τοπικὲς ἀρχὲς ἐκδέτουν τὰ προβλήματα τῆς ἐπαρχίας μας

Στὸ Δημαρχεῖο τῆς Κόνιτσας ἔγινε συγκέντρωση Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀρχῶν στὴν δποία δ. κ. Νομάρχης, ποὺ συνοδευόταν ἀπὸ προϊσταμένους τῶν 'Υπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας, ἃκουσε τὰ ζητήματα καὶ τὰ αἰτήματα δλῶν καὶ ικάτησε σημειώσεις. 'Ανακοίνωσε ἐπίσης καὶ τὰ ποσὰ ποὺ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ χορηγήσει τὸ Νομαρχιακὸ Ταμεῖο σὲ κάθε Κοινότητα γιὰ διάφορα ἔργα.

Σημειώνουμε τὰ κυριώτερα προβλήματα τῶν χωριῶν, ποὺ προβλήθηκαν στὴ σύσκεψη καὶ τέθηκαν ύπόψῃ τοῦ δ. κ. Νομάρχη.

— Καλὰ σὰ σλάρωσα δώγια μέσα. Γὼ τώρα νὰ φύγω νὰ προλάβω τὸ αὐτοκίνητο γιὰ τὸ χωριὸ καὶ αὔριο μὲ τὸ καλὸ νὰ μᾶς ἔρθησε, τούμασε τὴ μάννα σου κατόπουλο, κατσίκι: στὴ γάσπρα, πίττα καὶ γιασούρτι προσβατίσιο.

Φεύγοντας κεῖ στ' αὐτοκίνητο σκέπτονταν, βασανίζονταν σὰ πατέριας καὶ νὰ τελικὰ σύχωσε μὲ τούτη τὴν παρηγορά.

Πόσῳ στερηθήκαμε ἔμεῖς καὶ δλοι: οἱ γονεῖς. 'Ως ποὺ νὰ γίνουμε ν' ἀνο! ξουμε τὰ μάσια, μᾶς πλάκωσε τὴ παντριὰ καὶ ἀράδα τὰ παιδιά.

'Αγώνως νὰ τὰ ζήσουμε καὶ κάτι νὰ τοὺς δημιουργήσουμε. Ποτὲ δὲν κοντάζαμε τὸν ἑαυτό μας. "Αγ τώρα καὶ τὰ παιδιά μου συνεχίσουν νὰ σκέπτονται μόνο τὸ αὔριο: τῶν παιδιῶν τους, τότε πότε θὰ ζήσουν λίγο καὶ αὐτά.

Νὰ μου ζήσεις Γερμανίδα μου ποὺ πρότα κοιτᾶς νὰ καλοπερνάει: τὸ καλάθι καὶ ὑστερὰ τ' αὐγὰ ποὺ δρίσκουνται κεῖ μέσα. Ξέχαιρε βπως φαίνεται: πώς αὐτὸς γεννήθηκε στὸ ινεπογειωκὸ τὸ κλίμα καὶ κείνη στὸ ψυχρὸ τὸ δυτικολιέκνυραστο, τὸ βορειό.

ΤΗ Γερμανίδα διαν θὰ γύρισε στὴ πατρίδα της, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔκρυψε τὸ δυνάμια τοῦ χωριοῦ ποὺ δὲν εἶχε ἀποχωρήσειο.

‘Η Κλειδωνιὰ θέλει ὕδρευση καὶ τηλέφωνα. Τὰ Καθάσιλα ἀξιοποίηση τῶν Λουτρῶν, τὸ δρόμο, τακτοποίηση τῆς κοίτης τοῦ χειμάρου Μπριτσαύλακα κ.ἄ. 'Η Λαγκάδα θέλει μιὰ γέφυρα στὸ χείμαρο τοῦ χωριοῦ καὶ τὴ μετατόπιση δυὸ στύλων τῆς ΔΕΗ ἀπὸ τὸ κέντρο νέου κοινοτικοῦ δρόμου. 'Απὸ τὴν 'Αγία Παρασκευὴ ζητοῦν ραπτομηχανὲς γιὰ τὴν ταχύρρυθμη Σχολὴ Ραπτικῆς. Κοπτικῆς. Τὸ νηπιαγωγεῖο Μαζίου κατέρρευσε, τὸ χωριὸ θέλει καὶ κωδωνοστάσιο. 'Ο Πρόεδρος Μολυβδοσκεπάστου ἔχει πολλὰ αἰτήματα: ἀναδασμό, ἀρδευτικό, ὕδραγωγεῖο, ἀποπεράτωση πλατείας κ.ἄ. 'Ο Νικάνορας θέλει κοινοτικὸ δρόμο καὶ τσιμεντόστρωση πλατείας. 'Η 'Οξυά κοινοτικὸ δρόμο καὶ δ συνοικισμὸς Θεοτόκου ἀποπεράτωση ὕδραγωγείου καὶ 'Ι. Ναοῦ, ἔναν πρόσθιο στὸ ποτάμι καὶ ἔξωτερικὸ φωτισμό. Γιὰ τὸ τελευταῖο αὐτὸ αἰτημα δ. κ. Νομάρχης ἔπικοινωνεῖ μὲ τὸν ἄρμόδιο τῆς ΔΕΗ 'Ιωαννίνων τηλεφωνικῶς καὶ πληροφορεῖται ὅτι τὸ δλο ζήτημα σκοντάθει σὲ μιὰ δφειλή... 1500 δρχ. ποὺ ἀμέσως παρατυχῶν Σύμβουλος δηλώνει ὅτι οἱ κάτοικοι θὰ τὶς δώσουν ἀμέσως ἐδιότελον. Καὶ τὸ Κεφαλοχώρι ἔχει διάφορα αἰτήματα, δρόμους, ἀποπεράτωση ί. ναοῦ, οἰκόπεδα γιὰ νέες οἰκογένειες ικλπ. 'Ο Πρόεδρος 'Αετόπετρας ζητᾶ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος καὶ νὰ διατεθῇ μιὰ αἴθουσα του γιὰ τὸ 'Αγροτικὸ 'Ιατρεῖο. Παραπονεῖται ἐπίσης ὅτι μὲ τὰ ήμιτελῆ ἔργα τοῦ κάμπου ικόπηκαν οἱ δρόμοι καὶ δὲν μποροῦν νὰ πάνε στὰ χωράφια

Δρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΡΤΣΑΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ

Ι Α Τ Ρ Ε Ι Ο Ν:
Β. Γεωργίου Β' 64 - Ν. 'Ιωνια
Τηλ. 2773.018

των, ούτε καὶ θὰ ποτίσουν εύκολα διότι κόπηκαν καὶ τ' αὐλάκια. Ὁ Πρόεδρος Πληκατίου ἔχει ἐπίσης πολλὰ αἰτήματα. Ζητᾷ νὰ ἐπανέλθῃ ἢ ἀχρησιμοποίητη πίστωση τῶν 700.000 δραχμῶν γιὰ τὸ ὄραγωγεῖο, νὰ ἀποπερατωθοῦν οἱ δύο πλατεῖες τοῦ χωριοῦ, τὸ ἀρδευτικό, ποτίστρα κλπ. Παραπονέθηκε ἐπίσης δτὶ ἡ δασικὴ ὑπηρεσία δὲν ἔφτιασε ἀξιόλογα ἔργα στὴν περιοχὴ του. Ἐπακολούθησε συζήτηση σχετικὴ μὲ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν καὶ ὁ ικ. Νομάρχης ἀπεφάνθη δτὶ τὰ λύματα πρέπει νὰ τὰ παίρνουν κατὰ προτίμηση ἐκεῖνοι οἱ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ποὺ τὰ μέλη τους εἶναι ἐπαγγελματίες δασεργάτες. Τὰ αἰτήματα τῆς Πουρνιᾶς εἶναι ὄραγωγεῖο, ἀρδευτικὸ καὶ διαπλάτυνση στροφῶν στὸ δρόμο ποὺ ὅδηγει στὸ χωριό. Τὰ αἰτήματα τοῦ Ἀμαράντου εἶναι: ὄραγωγεῖο, ἐπισκευὴ τῶν κατολισθήσεων τοῦ δρόμου καὶ τὸ ικύριο ἢ ἀξιοποίηση τῶν Λουτρῶν ποὺ εἶναι πλέον θέμα τοῦ Ε.Ο.Τ. ὅπως καὶ τὰ λουτρὰ τῶν Καθασίλων. Ἡ Βούρμπιανη χρειάζεται ἀνακαίνιση τοῦ ὄραγωγεῖου τῆς ἔργου ἢ μᾶλλον κατασκευὴ νέου ἀπὸ ὅλη πηγὴ διότι τὸ πόσιμο νερὸ τῆς εἶναι ἀκατάλληλο. Πρέπει νὰ γίνῃ ἐπίσης καὶ ἡ δριστικὴ παραλλαγὴ τῆς Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ποὺ περινάει μέσα ἀπ' τὸ χωριό. Ἡ Πυρσόγιανη θέλει ἐπίστρωση κοινοτικῶν δρόμων μὲ τσιμέντο, μιὰ παιδικὴ χαρά, διαμόρφωση πλατείας κ.ἄ. Ἡ δὲ δρεινὴ Φούρκα ζητάει ἀνακαίνιση τῆς στέγης τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος, ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου, ποτίστρες γιὰ τὰ ζῶα καὶ καλὴ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία.

“Οπως γιὰ τὰ χωριὰ ἔτσι καὶ γιὰ τὸ Δῆμο Κονίτσης ὁ ικ. Νομάρχης ὑποσχέθηκε νὰ βάλει στὸ νέο πρόγραμμα γιὰ ἔργα διάφορα χρηματικὰ ποσὰ καὶ συγκεκριμένα ἔθαλε: Γιὰ τὴν ἀνέγερση 6' δρόφου στὸ Δημαρχεῖο 650.000 (τὸ ἔργο ἥδη δημοπρατεῖται), γιὰ τὸ ἀποχετευτικὸ 4.300.000, γιὰ ἀσφαλτόστρωση δρόμων τοῦ νέου συνοικισμοῦ Γραβίτσια 1.000.000 γιὰ ἀποπεράτωση τοῦ τουριστικοῦ περιπτέρου στὰ Πλατάνια 1.000.000, γιὰ τσιμεντόστρωση δημοτικῶν δρόμων ἐπίσης ἔνα ἐκατομμύριο γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ ὄραγωγεῖο 1.900.000 γιὰ παιδικὴ χαρὰ 500.000, γιὰ τὸ δρόμο Καθασίλων 3 ἑκατομ-

μύρια καὶ γιὰ τὰ λουτρά πους 6.000.000.

Παρὼν στὴ σύσκεψη εἶναι φυσικὰ καὶ ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος ικ. Χαρ. Σικούφιος ποὺ δίνει συχνὰ τὴ γνώμη του γιὰ τὰ διάφορα ζητήματα.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ζήτημα τῶν τηλεφώνων ὁ Σύλλογος καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων τῆς Λάκκας Ἀώου ἔχουν καὶ ἄλλα αἰτήματα καὶ παράπονα.

‘Ο δρόμος πους λένε ἔχει τὰ χάλια του. Οἱ ἔργασίες ποὺ δίνειν κακότεχνες. Οἱ ἔργολάθοι δὲν ικάνουν ικαλὴ δουλειά προτιμότερο νὰ δοθῇ στὴ ΜΟΜΑ. Συμφωνεῖ καὶ ὁ κ. Νομάρχης νὰ δοθῇ στὴ ΜΟΜΑ, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ ἐκτελεσθοῦν οἱ ἔργασίες σὲ τακτὴ προθεσμία.

“Οσον ἀφορᾶ δὲ τὶς κακοτεχνίες, ἔδωσε ἐντολὴ νὰ γίνουν καταγγελίες καὶ διοικητικὲς ἀνακρίσεις, ἐπιτόπιες ἐξετάσεις κλπ. γιὰ νὰ ἐξακριβωθοῦν ἀν καὶ ποὺ ὑπάρχουν τέτοιες.

Εἰδικὰ αἰτήματα τὰ χωριὰ τῆς Λάκκας Ἀώου ἔχουν. Τὸ Δίστρατο: Νὰ γίνει ὁ δρόμος μέχρι τὸ χιονοδρομικὸ Κέντρο τῆς Μπότσιας — Βασιλίτσας καὶ κακῶς ὀνομάζεται τῶν «Γρεβενῶν» ἐνῶ εύρισκεται σὲ ἔδαφος τοῦ Διστράτου. Νὰ γίνει ἐπίσης δρόμος καὶ μιὰ γέφυρα μέσα στὸ χωριὸ καὶ γενικὴ ἐπισκευὴ τοῦ ὄραγωγείου. Στὰ “Αρματα” ὑπάρχει μιὰ ξύλινη γέφυρα στὴ μέση τοῦ χωριοῦ ἀπ' ὅπου περνοῦν τὰ αὐτοκίνητα. Νὰ γίνει τσιμεντένια γιὰ νὰ μὴ ισυμβῇ κανένα ἀτύχημα. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πάδων ζήτησε δασικὸ δρόμο, μετατόπιση δύο στύλων τῆς ΔΕΗ, ἀποπεράτωση τῆς πλατείας καὶ ἐπισκευὲς ἀρδευτικοῦ καὶ κοινοτικῶν δρόμων.

“Αλλα αἰτήματα τοῦ Συλλόγου Λάκκας Ἀώου ἥταν ἡ τοποθέτηση ἐνὸς ἀναμεταδότου τῆς τηλεοράσεως, ἡ τοποθέτηση ἐνδεικτικῶν πινακίδων στὸ δρόμο ποὺ ὅδηγει στὰ χωριά τους, ἡ ἀποπεράτωση τοῦ Κοινοτικοῦ ξενώνα Παλαιοσελίου κ.ἄ. Καὶ ἔνα ἀκόμη αἴτημά του. Στὴ 6ρύση τῆς Σιουσίτσας ὅπου διατέθηκε τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δραχμῶν γιὰ νὰ ίσοπεδωθῇ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ γίνει ἔνας χῶρος σταθμεύσεως διχημάτων νὰ γινόταν ικι’ ἔνα μικρὸ περίπτερο μὲ ικαθίσματα καὶ ἔνα τηλέφωνο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Οι συμπατριώτες μας στήν 'Αδήνα

Ο χορός του Ελεύθερου

Άγαπητέ κ. Διευθυντά,

Ζοῦμε σὲ μιὰ πόλη στήν όποια οι συνθήκες τῆς ζωῆς είναι έντελῶς διαφορετικές απ' ότι αὐτὲς τοῦ χωριού μας. Αύτὸς έχει σὰν ἀποτέλεσμα πολλὲς φορὲς τὸ ικλείσκυμο στὸν έαυτό μας καὶ τὴν ἀποξένωση ἀπὸ τὸ περιβάλλον. Τὰ καθημερινά μας προβλήματα δὲν μᾶς ἀφήνουν χρόνο, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἐπικοινωνοῦμε ξεχωριστά, μὲ τὸν κάθε συγχωριανό μας. Μπορῶ νὰ πῶ ότι οὕτε στοιχειώδης ἐπικοινωνία ύπάρχει μεταξύ μας λόγω καὶ τῶν καθημερινῶν προβλημάτων ἀλλὰ καὶ τῆς καθημερινῆς πάλης γιὰ τὴν ἐπιβίωση.

Ἡ ἀναγκαιότητα αὐτὴ τῆς ἐπικοινωνίας ἔκανε τοὺς δυὸς συγχωριανούς μας Βασίλη Μπάρμπα καὶ Δημήτρη Παπαδία νὰ δργανώσουν ἔνα ἀπακριάτικο χορὸς στὶς 20 Φλεβάρη μέρα Παρασκευὴ 1981. Ἡταν μιὰ εὔχαριστη παρένθεση στὴν καθημερινὴ ζωὴ τῆς Πρωτεύουσας. Μᾶς ἔκανε νὰ αἰσθανθοῦμε γιὰ λίγες ὁρες ἔστω καὶ νοερὰ ότι ζοῦμε στὸ χωριό μας. Βρεθήκαμε ἔκει οἱ περισσότεροι χωριανοὶ ποὺ μένουν στὴν 'Αθήνα. Συζητήσαμε γιὰ τὰ παλιά, γιὰ τὶς ἀσχολίες μας τὶς σημερινές, μιὰ ποὺ μὲ μερικοὺς εἶχαμε νὰ συναντηθοῦμε πολλὰ χρόνια καὶ εἶδαμε ότι πρέπει νὰ βροῦμε τρόπους γιὰ νὰ συναντιόμαστε συχνὰ μὲ παραπέρα σκοπὸ τὴν σύνδεσή μας τὴν στενώτερη καὶ τὴν βοήθεια στὸ χωριό. Ὁ χορὸς εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία καὶ αὐτὸς ὀφείλεται κύρια στὶς προσπάθειες τῶν δργανωτῶν. Εἶχαν συμμετοχὴ γύρω στὰ 100 ἄτομα ἀπ' τὸ χωριό μας.

"Αρχισε μὲ τραγούδια τοῦ τόπου μας ἀπὸ δργανοπαίχτες 'Ηπειρώτες καὶ συνέχιστηκε μὲ χορὸ ἀπ' ὅλους ποὺς συμπατριώτες μας. Λίγο πρὶν πὸ τέλος τοῦ χοροῦ ἔγινε καὶ ικλήρωση λαχνῶν μὲ δῶρα τὰ δποῖα πρόσφεραν στοὺς δργανωτὲς πολλοὶ συγχωριανοὶ μας καὶ ἄλλα καταστήματα ἥ έταιρεῖες. Στόχος τῆς κλήρωσης ἦ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ συλλόγου μας ποὺ ἔδρεύει στὸ χωριό μας, τὸ 'Ελεύ-

Ο χορός

ΠΗΓΙΩΤΩΝ — ΝΙΚΑΝΟΡΙΤΩΝ

"Οπως κάθε χρόνο, ἔγινε καὶ φέτος ὁ ἔτησιος χαρὸς τῆς ἀδελφότητας Πηγιωτῶν — Νικανοριτῶν.

Στὶς 20 Φεβρουαρίου 1981, γέμισε ἡ αἴθουσα τοῦ ικέντρου «Ἐλληνικὸ χωριό» τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου, ἀπὸ μέλη πῆς ἀδελφότητας, ἀπὸ γνωστοὺς καὶ φίλους.

Πρὶν ἀπὸ τὴν διασκέδαση, ὅλοι ἐκμεταλλεύτηκαν τὴν εύκαιρία — ποὺ τόσο σπάνια μᾶς δίνεται στὴν 'Αθήνα — νὰ ικουθευτιά-

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ «ΚΩΝΙΤΣΑΣ» ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΑΣΧΑ

θερο. Σίγουρα πέτυχε καὶ αὐτὴ ἡ προσπάθεια. Μποροῦμε ὅμως νὰ βλέπουμε μὲ σιγουριὰ καὶ ἄλλες τέτοιες προσπάθειες. Ἐδῶ πιστεύω ότι πρέπει νὰ δοῦμε καὶ τὴν ἴδρυση μιᾶς ἀδελφότητας στὴν 'Αθήνα ἡ ὅποια θὰ ἔχει σὰν σκοπό της τὴν στενὴ ἐπικοινωνία πῶν συγχωριανῶν μας καὶ τὴν ἔξεύρεση πόρων γιὰ ούσιαστικὴ βοήθεια στὸ σύλλογο τοῦ χωριού μας. Καὶ σίγουρα αὐτὴ ἡ βοήθεια χρειάζεται, γιατὶ τὸ χωριό μας ἔχει ἀνάγκες καὶ ἐλλείψεις οἱ δποῖες τελικὰ ἀπ' ότι φαίνεται θὰ ίκανοποιηθοῦν σὲ κάποιο βαθμὸ κάτω ἀπ' αὐτὴ τὴν προσφορὰ τῶν συγχωριανῶν μας. Στὴ στενὴ ἐπικοινωνία ποὺ πρέπει νὰ ύπάρχει μεταξύ μας νὰ βλέπομε ἐκδρομὲς ποὺ νὰ δργανώνει ἡ ἀδελφότητα στὸ χωριό μας, τουλάχιστο, μία φορὰ τὸ χρόνο τὸ Καλοκαίρι (6 Αύγουστου) ποὺ γίνεται καὶ τὸ πανηγύρι τοῦ χωριού μας. "Ας ἐλπίσουμε ότι θὰ γίνουν καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα προσπάθειες ποὺ θὰ ἔχουν δλα τὰ εὔεργετικὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἀναφέραμε παραπόνω.

ΣΩΤΗΡΗΣ Σ. ΜΠΑΡΜΠΑΣ

σουν μεταξύ τους και νὰ γνωριστοῦν μὲν γνωστοὺς καὶ φίλους τῆς ἀδελφότητας.

Τὴν καθορισμένη ὥρα, δὲ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητας κ. Δημήτρης Κίτσιος, κήρυξε τὴν ἔναρξη τῆς διασκέδασης εὐχαριστώντας ὅλους, ὅσους παρευρέθηκαν, συγχωριανοὺς καὶ φίλους ἀπὸ γειτονικὰ χωριά.

Εὐχαρίστησε ἐπίσης τὶς νέες τῆς ἀδελφότητας, κ. Μαρία Μπουζούλα καὶ δ)δες Μαρία Ρόθα καὶ Μαρία Μυλωνᾶ ποὺ κινήθηκαν δραστήρια γιὰ τὴ συλλογὴ τῶν δώρων, γιὰ τὴν πλούσια λαχειοφόρο ἀγορὰ ποὺ ἐπακολούθησε.

Μετὰ τὸ λόγο τοῦ Προέδρου καὶ ἐνῷ ἡ μουσικὴ τοῦ κέντρου ἔπαιζε Ἡ πειρώτικα τραγούδια, στρώθηκαν τὰ τραπέζια καὶ ἀρχισε τὸ φαγοπότι.

Τὴν ἔναρξη τοῦ χοροῦ, ἔκανε δὲ Πρόεδρος μὲ τὸ διοικητικὸ συμβούλιο καὶ συνέχισαν μὲ κλήρωση τῶν τραπεζιῶν ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι μὲ κέφι.

Τὸ γλέντι, κράτησε ὡς τὶς 2 μετὰ τὰ μεσάνυχτα μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα, ποὺ θύμιζε τὰ παλιὰ γλέντια τοῦ Πεκλαριοῦ καὶ τοῦ Νικάνορα.

Χαρακτηριστικὸ τοῦ φετεινοῦ χοροῦ, ήταν καὶ ἡ παρουσία πολλῶν φίλων τῆς ἀδελφότητας ὅπως τοῦ κ. Σπύρου Φίλιου δικηγόρου ἀπὸ τὴν Μολυβδοσκέπαστη, τοῦ κ. Ἀντώνη Νούσια προέδρου τῆς ἀδελφότητας Κουρέντων καὶ Ἡπειρωτικοῦ παράγοντα, τοῦ κ. Σωκράτη Ράγγα καὶ τῶν κ.κ. Νίκου Καρρᾶ καὶ Τάκη Στρατσιάνη ἀπὸ τὴν γειτονική μας Ἐξοχή, ποὺ παρευρέθηκαν μὲ τὶς οἰκογένειές τους καὶ τοὺς φίλους τους, καὶ ἄλλων ποὺ μᾶς διαφεύγουν τὰ δινόματα.

“Ολοι, ἔφυγαν τὴν καθορισμένη ὥρα εὐχαριστημένοι καὶ κεφάτοι εὐχαριστώντας τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τῆς ἀδελφότητας καὶ ὅλους, ὅσους βοήθησαν στὴν διοργάνωση τοῦ χοροῦ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Στὶς 15 Μαρτίου, σὲ αἴθουσα τοῦ Μεγάρου τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας,

ἔγινε γενικὴ συνέλευση τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητας Πηγιωτῶν - Νικανοριτῶν, στὴν ὁποίᾳ δὲ Πρόεδρος, ἔκανε ἀπολογισμὸ τοῦ ἔργου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διαμίας ἔκανε ἔκθεση τοῦ οἰκονομικοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ἐπακολούθησε συζήτηση γιὰ τὰ προβλήματα τῆς ἀδελφότητας καὶ τῶν χωριῶν μας, ἔκτεθηκαν διάφορες γνῶμες καὶ ἔπειτα ἔγιναν ἀρχαιρεσίες γιὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν ἀναδείχτηκαν οἱ παρακάτω, ποὺ συγκροτήθηκαν σὲ σῶμα ὡς ἔδης:

Πρόεδρος: Θανάσης Κίτσιος

Αντιπρόεδρος: Ανδρέας Βλάχος

Γραμματέας: Πασχάλης Κήτας

Ταμίας: Σεβαστή Καραγιάνη

Μέλη: Μαρία Μπουζούλα, Κων)νος Μήτσικας, Παῦλος Προπόδης.

Τὸ νέο Δ.Σ., ἀπευθύνθηκε μὲ ἔγγραφό του στὰ μέλη τῆς ἀδελφότητας καὶ κάλεσε ὅλους νὰ ἀναπτύξουν πρωτοβουλία καὶ δραστηριότητα γιὰ τὴν μεγαλύτερη συσπείρωση τῶν χωριανῶν γύρω ἀπὸ τὴν ἀδελφότητα.

Τὸ Δ.Σ. ὑπόσχεται, δτι τὸ ἴδιο θὰ καταβάλει κάθε προσπάθεια, γιὰ νὰ ἀνεβάσει ἀκόμα πιὸ ψηλὰ τὸ κύρος τῆς ἀδελφότητας καὶ να ἐπιτύχει τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν της.

Σεβαστή Καραγιάνη

Νικάνορας: Στὸ μεσοχώρι τὸ παλιὸ Σχολειό.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΙΟΝΙΑΔΩΝ

Στήν κατάμεστη αίθουσα του Ξενοδοχείου ΣΤΑΝΛΕΥ, ιδιοκτησίας τών γνωστών συμπατριωτών μας, διοργανώθηκε στις 22 Φεβρουαρίου ειδική γιορτή της Αδελφότητας Χιονιάδων «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ» για τὸ κόψιμο τῆς πρωτοχρονιάτικης Πίττας. Στήν ἐκδήλωση παρευρέθηκαν περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸ ἄτομα, καταγόμενοι ὅλοι ἀπὸ τὸ γνωστὸ χωριὸ τῆς Ἐπαρχίας Κογίτσης μὲ τοὺς περισσότερους καὶ τοὺς καλύτερους Ἀγιογράφους. Δείγματα αὐθεντικὰ αὐτῶν τῶν ἔξοχων ἀγιογράφων κοσμοῦ τὶς ἐκκλησίες ὅλων σχεδὸν τῶν χωριῶν τῆς περιφερείας μας, ἀλλὰ καὶ πολλὲς ἄλλες ἐκκλησίες ὅλης τῆς Ἑλλάδας. Λησμόνησαν μόνον οἱ ἀφθαστοὶ αὐτοὶ καλλιτέχνες νὰ διοκληρώσουν τὶς τοιχογραφίες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ τους δ "Αγιος Αθανάσιος. Οἱ ζωγράφοι αὐτοὶ ἀναφέρει ἡ παράδοση ὅτι ἦλθαν καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, μετὰ τὴν πτώση της.

Τῆς ἔναρξης τῆς Γιορτῆς προηγήθηκαν μικρὲς συζητήσεις γιὰ διάφορα θέματα, κατ' ἴδιαν, ἀπὸ τὶς μικρὲς κατὰ διμάδες παρέες μέσα σὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ ἀλληλοεκτίμησης. Δυστυχῶς, δ χρόνος γιὰ τέτοιες συζητήσεις ἦταν μικρὸς γιατὶ δ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Σωτ. Λιάτσης κηρύσσει τὴν ἔναρξη καὶ εὑχεται σὲ ὅλους χρόνια πολλά. Στὴ συνέχεια καὶ δ Ταμίας Παντελῆς Σακούλης ἀπευθύνει χαιρετισμὸ καὶ τὶς εὐχές του. Καλοῦνται κατόπιν νὰ μιλήσουν οἱ ἀκρόσωποι τῶν Συλλόγων τῶν γειτονιῶν χωριῶν τοῦ Γοργοποτάμου καὶ τοῦ Ασημοχωρίου, ποὺ ἐκλήθησαν νὰ λάβουν μέρους στὴ συγκέντρωση αὐτή. Δυστυχῶς δὲν ἐστάλησαν προσκλήσεις σὲ ἄλλες Κοινότητες ἢ Συλλόγους καὶ ἡ παράλειψη αὐτῆς νομίζω ὅτι ἦταν ἡ ἀρνητικὴ πλευρὰ τῆς Γιορτῆς. Πρῶτος μιλῆσε διὰ μακρῶν δ Ταμίας τοῦ Συλλόγου Γοργοποτάμου Νικ. Καζαμίας ποὺ μεταξὺ τῶν ἄλλων τόνισε καὶ τὰ ἔξῆς: «...Τὰ χωριά μας δὲν σβύσανε, δὲν πρέπει νὰ σβύσουν πρέπει νὰ ξαγανθίσουν, πρέπει νὰ ἀποτελέσουν ξανά τὸ τόπο λατρείας μας, τὸν τόπο τῆς ἀναπαυσῆς μας, τὸν τόπο τῶν ἀναιμήσεών μας. "Ας μὴ ξεχνᾶμε τὶς ρίζες μας, δις μὴ ἀποκοποῦμε ἀπὸ τὸν τόπο μας, δις τὸν ἀπο-

καταστήσουμε. Μποροῦμε ἀν τὸ θέλουμε καὶ τὸ θέλουμε γιατὶ μποροῦμε». «Ο ἐκπρόσωπος τοῦ Ασημοχωρίου κ. Νούτσης ἀναφέρθηκε μὲ συγκίνηση στὶς ἀναμνήσεις του ἀπὸ τὴν παιδικὴ του ἡλικία, στοὺς δρόμους καὶ τὰ μογοπάτια τοῦ χωριοῦ του, ἐκεῖ ποὺ ἔζησε τὸν πρῶτο ἀνέμελο ἑαυτό του. Ἀναμνήσεις ποὺ εἶναι βαθειὰ χαραγμένες στὴ μνήμη του. Τέλος τὸ λόγο ἔλαβε δ Συνταξιούχος ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας Ιωαννίνων Κων. Κυριζίδης, ποὺ ὕμησε τὴν ἔννοια τοῦ χωριοῦ. Μετὰ τὸ κόψιμο καὶ τὴ διαγομὴ τῆς πίττας προσεφέρθηκαν ἀναψυκτικά. Γιὰ τὴν ἄρτια δργάνωση τῆς Γιορτῆς τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Αδελφότητας Χιονιάδων δέχθηκε τὰ συγχαρητήρια ὅλων τῶν παρευρισκομένων.

N. K.

ΠΗΡΑΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΔΗΜ. ΓΚΟΤΖΟΣ, Ἀθήνα
ΧΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Γιάννινα
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΑΣΙΟΣ, Γιάννινα
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΑΚΚΑ - TZAMPIORA, Λάρισα
ΚΩΝ. ΕΞΑΡΧΟΥ, Πηγὴ Κόνυτσας
ΧΑΡΙΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γιάννινα
ΠΕΩΠΡ. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ, Βόλος
ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Θεσσαλονίκη
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΤΙΝΗΣ, Ἀθήνα
ΧΡΙΣΤΟΔ. ΧΟΛΕΒΑΣ, Ἀθήνα
ΣΩΤΗΡΗΣ ΛΙΑΤΣΗΣ, Ἀθήνα
ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΛΙΑΤΣΗΣ, Ἀθήνα
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ, Ἀθήνα
ΝΙΚ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Πειραιᾶς
ΠΑΝΑΓ. ΜΗΤΣΟΥΓΛΗΣ, Ἀθήνα
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ἀθήνα
ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΟΥΛΑΣ, Ἀθήνα
ΕΥΘΑΛΙΑ ΚΙΡΚΑ, Γιάννινα
ΑΦΡΟΔ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΑΦΕΤΖΗ, Ἀθήνα
ΦΕΙΔΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Καρδίτσα
ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ, Κουκούλι Ζαγορίου
ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ιωάννινα

Ἐξωτερικοῦ

ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Μελβούρνη Αὐστραλίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΖΟΣ, Σίδνεϋ Αὐστραλίας
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΓΚΑΣ, Σίδνεϋ Αὐστραλίας
ΘΩΜΑΣ ΓΑΤΤΑΝΙΔΗΣ, Σίδνεϋ Αὐστραλίας
ΧΑΡΗΣ ΜΠΟΥΖΟΥΛΑΣ, Σίδνεϋ Αὐστραλίας
ΝΙΚΟΣ ΡΙΖΟΣ, Σίδνεϋ Αὐστραλίας
ΚΑΣΣΙΑΝΗ ΣΙΔΕΡΗ, Νέα Υόρκη Η.Π.Α.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΓΑΝΝΑΔΙΩΤΩΝ

Ο σύλλογος Γανναδιωτῶν, που έδρευει στὴν Ἀθήνα, δργάνωσε και ἐφέτος συγεστίαση μὲ χορό. Η ἐκδήλωση ἔγινε τὸ βράδυ τῆς 21.2.1981 σὲ ταβέρνα συγχωριανοῦ στὴν Κάτω Ηλιούπολη. Συμμετεῖχαν 200 περίπου ἀτομα, κυρίως συγχωριανοί, χωρὶς τὸ συνωστισμὸ που ὑπῆρχε ἄλλες χρονιὲς και μὲ εἰσιτήριο 350 δρχ.

Μὲ βάση τοὺς παλιοὺς δεσμοὺς και τὶς παλιὲς συνήθειές τους, πέρασαν 7 ὥρες μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα φιλικῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, εὐχάριστης ἀπλότητας και χορευτικοῦ κεφιοῦ.

"Ιδια ἔγοιωσε και ἡ νεολαία που ἦλθε στὴν ἐκδήλωση, ἔστω και ἀν δὲν ἔζησε στὸ χωριὸ και δὲν αἰσθάνεται μὲ τὴν ἔνταση και τὴ νοσταλγία τῶν μεγαλυτέρων τὴ δημοτικὴ μουσικὴ και τοὺς δημοτικοὺς χορούς.

"Ηταν εὔτύχημα που ἦλθε και ἐφέτος στὴν ἐκδήλωση μὲ τὸ κλαρίνο και τὴ συντροφιά του δ συγχωριανὸς Εὐ. Μπέτζιος και που δὲν ἔγινε χρήση μεγαφώνων.

Αξιόλογα ἵσαν και τὰ ἀντικείμενα τῶν λαχείων, πολλὰ ἀπὸ τὰ δποῖα προέρχονταν ἀπὸ ἐπιχειρήσεις συγχωριανῶν. Πρόεδρος τοῦ συλλόγου εἶναι ἐφέτος δ κ. Γεώρ. Γιούτσος.

Ο ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Η ἀδελφότητα Ἀιμαράντου ἔδωσε ἐφέτος τὸν ἑτήσιο χορὸ στὶς 7 Ἀπριλίου στὸ «Ηπειρωτικὸ Σαλόνι». Τὸ Δ.Σ., μὲ φροντίδα και ἀγάπη, πρωτοτύπησε φέτος. Τὸ πλούσιο καλιλτεχνικὸ πρόγραμμα τοῦ κέντρου, μὲ δυὸ κορυφαίους ικλαρινίστες: τοὺς Πετράκη Χαράλαμπο και Βασ. Δήμου, μὲ τὸν ὑπέροχο και ἀγαπημένο μας, Ἀλέκο Κώστα και ἵτοὺς διαλεκτοὺς συνεργάτες του, σκόρπισαν εὐχάριστες και ἀξέχαστες δρες.

Μὲ λόγο του, δ πρόεδρος, εὐχαρίστησε τοὺς προσκεκλημένους και τόνισε, τὴν ἀνάπτυξη πνεύματος ἀγάπης, ἐνότητας, φιλίας και γνωριμίας, δλων τῶν ξενητεμένων χωριανῶν και τῶν φίλων μας.

Τὸ Δ.Σ., ὅνοιξε τὸ χορὸ και συνεχίστηκε, μὲ πουκίλους σκοποὺς και ρυθμούς.

Χαρήκαμε τὰ νιάτα, σὲ Ἡπειρωτικοὺς

και Ἐλληνικοὺς χορούς.

Θαυμάσαμε, τὴ μαθήτρια Μάρθα Γκουντούβα, που χόρεψε τὸ «Φισούνι» και «Παπαλάμπρενω» περήφανα και ἄριστα. Σημειώνουμε τὸ γεγονός, ἀπὸ καθαρὴ καλλιτεχνικὴ πλευρὰ — γιὰ τὸν χορευτικὸ διμέρος — που θέλουν νὰ ικάνουν, τὰ νιάτα, τοῦ Ἀιμαράντου.

Πίστη, θάρρος και δουλειὰ και θάναι περήφανοι, γιὰ δὲ τὰ δημιουργήσουν.

Τὸ Δ.Σ. ἀποτελοῦν οἱ Ι.Κ.:

Δημ. Βράνιστας, Πρόεδρος.

Ίωάν. Τζάφος, Ἀντ)δρος.

Χρ. Γκουντουβᾶς, Γεν. Γραμμ.

Παν. Παπαμιχαήλ, Ταμίας.

Σωτ. Παπαμιχαήλ, Σύμβουλος.

Σωτ. Πολίτης, Σύμβουλος.

Ίωάν. Γκούντος, Σύμβουλος.

Εἰλικρινά, ἀπὸ βάθους ικαρδιᾶς, συγχαρητήρια, γιὰ τὴν χαρούμενη και ἀξέχαστη δραδυά.

Παρευρέθηκαν οἰκογενειακῶς και μή:

Ο δόφθαλμίατρος κ. Χρ. Ἀθ. Ζακόπουλος.

Ο καθηγητὴς κ. Ν. Ἀπ. Ζακόπουλος.

Η δικηγόρος δὶς Νίκη Γκουντουβᾶ.

Ο Μετεωρολόγος κ. Δημ. Ἀπ. Ζακόπουλος.

Ο κ. Παν. Παπαϊωάννου, δ κ. Γεώργ. Κατῆς, δ Ικ. Βασ. Κούκης, δ κ. Δημ. Μπλάνος και πολλοὶ ἄλλοι.

Γιάννης Περ. Παπαμιχάλης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ

Κατὰ τὶς ἀρχαιρεσίες τῆς 3 Φλεβάρη τρέχοντος ἔτους τοῦ Συλλόγου Γοργοποτάμου ἔξελέγη νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο που ἀποτελεῖται:

Απὸ τοὺς: Διοικήδη Σκαλιστῆ, Πρόεδρο, Γιωργο Γερασιμίδη, Ἀντιπρόεδρο, Νίκο Καζαμία, ταμία, Πέτρο Ρούμελη, γραμματέα και Δημήτρη Θεολόγου, μέλος.

Στὴν Ἐπιτροπὴ Δημοσίων σχέσεων ἔξελέγησαν οἱ: Γεώργιος Λιούμης, Πρόεδρος, Χρήστος Δημάδης, Ἀντιπρόεδρος, Θεολόγου Στέφανος, Πόπη Θεοδοσίου και Μαργαρίτα Θεολόγου, μέλη.

Τὸ Σάββατο στὶς 7 Μάρτη δόθηκε στὸ κέντρο «Συντριβάνι» τοῦ Πολυγώνου ὁ ἔτησιος χορὸς τοῦ Συλλόγου τῆς Πλαγιᾶς (Ζέρμας).

"Αν καὶ ἡταν πρόσφατη ἡ ἀναταραχὴ ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς δύμως κρίθηκε σκόπιμο ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου νὰ μὴν ἀναβληθεῖ, γιατὶ εἶχαν ὄλοκληρωθεῖ ὅλες οἱ προετοιμασίες. "Ετσι, ἂν καὶ σημειώθηκαν ἀρκετὲς ἀπουσίες, δύμως ἡ αἴθουσα τοῦ κέντρου σχεδὸν γέμισε καὶ γύρω στοὺς 200 χωριανοὶ διασκέδασαν μέσα σὲ μιὰ ἀπόσφαιρα χαρούμενη καὶ ἐνθουσιαστική. Ἡρθαν ἀκόμα χωριανοὶ καὶ ἀπὸ τὰ Γιάννινα, τὴν Καστοριὰ καὶ τὰ Τρίκαλα γιὰ νὰ πάρουν μέρος στὴ διασκέδαση καὶ στὸ χορὸ τῶν χωριανῶν τους τῆς Ἀθήνας.

Στὴν ἀρχὴ μίλησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Βασ. Μήτσης καὶ ἀναφέρθηκε κυρίως στὸ μεγάλο πρόσλημα τῆς ἀνοικοδόμησης τοῦ νέου χωριοῦ, καὶ στὶς ἐνέργειες γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἐργασιῶν.

"Ἐπειτα ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ ἐκ μέρους τοῦ περιοδικοῦ «ΚΟΝΙΤΣΑ» ὁ κ. Λάμπρος Βλάχος ἐκφράζοντας ικαὶ τὴ συμπαράσταση τοῦ περιοδικοῦ μὲ τὶς δημοσιεύσεις του γιὰ τὰ προβλήματα τῆς Ζέρμας.

Ἡ ὥρα γιὰ τὸ γλέντι. Τὰ Ἡπειρωτικὰ ὅργανα καὶ ὁ καλλίφωνος τραγουδιστὴς τοῦ συγκροτήματος σκορποῦν τὶς μελωδίες τους καὶ τὸ Διοικ. Συμβούλιο ἀγοιγει τὸ χορό, ποὺ συνεχίζεται ἀπὸ ὅλους μὲ κλήρωση στὰ τραπέζια ὡς τὶς 2 μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Οἱ νέες καὶ οἱ νέοι τῆς Ζέρμας χόρεψαν τοὺς ἑλληνικοὺς χοροὺς μὲ τέχνη καὶ ἐνθουσιασμό. Ἀλλὰ καὶ οἱ μεγαλύτεροι δὲν ὑστέρησαν.

Συγκίνηση προκάλεσε τὸ γράμμα τοῦ συγχωριανοῦ Γρηγόρη Γκατζογιάννη ποὺ ἔστειλε ἀπὸ τὴν Τασκέντη γιὰ νὰ διαθαστεῖ στὸ χορὸ τῶν χωριανῶν του. "Εστελνε ἡμ' αὐτὸ τὸ χαιρετισμὸ του καὶ ζητοῦσε γιὰ χάρη του τὸ τραγούδι. «Ἐσεῖς μωρὲ παιδιά κλεφτόπουλα». Ἀμέσως τὰ ὅργανα ἔπαιξαν τὸ κλέφτικο τραγούδι καὶ νέοι ικαὶ νέες τὸ χόρεψαν.

Στὸ Διοικ. Συμβούλιο καὶ σὲ ὅλους ποὺ βοήθησαν στὴν ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ ἀξίζουν συγχαρητήρια.

ΔΩΡΕΕΣ

'Ο Πρεσβύτερος Διονύσιος Τάτσης μᾶς ἔστειλε 20 ἀντίτυπα τῶν βιβλίων του:

«Ο "Άγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ἐκ Κονίτσης" καὶ «Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Στομίου Κονίτσης» γιὰ νὰ διατεθεῖ τὸ ἀντίτυπο ἀπὸ τὴν πούλησή τους γιὰ ἐνίσχυση τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ἐπίσης καὶ ὁ ἀρχιατρὸς ἐ.ἄ. κ. Κώστας Ντούλας γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ μᾶς ἔστειλε 10 ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου του: «Μανουσάκια ἀπὸ τὴν "Ἡπειρο".

Εὐχαριστοῦμε θερμά.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Βασ. Τσάγκαν, Νεστόριο Καστοριᾶς.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια καὶ σᾶς συγχαίρουμε γιὰ τὰ ἐνδιαφέροντά σας. Γιὰ δλα τὰ ζητήματα που ἀναφέρεστε σχετικὰ μὲ τὴ Ζέρμα, γράψαμε, ὅπως εἶδατε στὸ προηγούμενο τεῦχος. Καὶ στὸ μέλλον τὸ περιοδικό μας θὰ στέκεται πάντοτε στὸ πλευρό σας γιὰ τὰ δίκαια τοῦ χωριοῦ.

Πήραμε τὴν 500δραχμη ἐπιταγή σας καὶ σᾶς στείλαμε ἀπόδειξη. Εὐχαριστοῦμε.

Κασσιανὴ Σιδέρη, Νέα Υόρκη.

Πήραμε τὰ χρήματα τῆς συνδρομῆς σας. Εὐχαριστοῦμε. Τὸ περιοδικό μας θέλουμε νὰ εἰναι δ "Άγγελος ποὺ μεταφέρει τὸν ἀσπασμὸ τῆς πατρίδας στοὺς ξενητεμένους πης. Συστήστε το καὶ σὲ ὅλους συμπατριώτες μας.

"Αν κανένα φύλλο δὲν φτάνει εἰδοποιεῖστε ιμας νὰ σᾶς τὸ ζαναστείλουμε.

Παύλον Τάττην, Πληκάτι.

Εὐχαριστοῦμε. Θὰ δημοσιεύσουμε γράμμα σας στὸ ἐπόμενο.

Σταμάτην Δονόπουλον, Αηδονοχώρι. Ἐπίσης.

Γράμματα που παίρνουμε

Πρός:

Τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς
«ΚΟΝΙΤΣΑΣ»

Ἡ ἀξιέπαινη προσπάθειά σας γιὰ τὴν ἐπαγέκδοση τοῦ περιοδικοῦ Κόνιτσα, ἐμᾶς ποὺ γεννηθήκαμε στὰ χωριὰ τῆς Κόνιτσας καὶ ποὺ ὑπήρξαμε στὸ παρελθὸν ταχτικοὶ ἀγαγνῶσται, μᾶς χαροποίησε ἰδιαίτερα, γιατὶ διέπουμε καὶ θὰ διέπουμε καὶ πάλι στὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ, τὰ ἄρθρα, οἱ μελέτες, τὰ ἴστορήματα καὶ οἱ φωτογραφίες γὰ δίδουν μορφὴ καὶ ζωὴ στὸ γεμάτο μὲ ἀγωνίες, θυσίες, κόπους, ἰδρωτὰ καὶ αἷμα παρελθόν, τὸ σήμερα τῶν προγόνων μας καὶ γὰ φέρουν στὸ φῶς παληούς, διμορφους καὶ ἀγαπημένους κόσμους, παληὲς λησμονημένες ἀρχοντικὲς φυσιογνωμίες, ποὺ μόλις διακρίνονται ἀχνὰ στὸ βάθος τοῦ χρόνου καὶ ποὺ ἡ λησμονιὰ δὲν ἔσθυσε. Οἱ συντάκτες καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ σας ποὺ στηρίζονται σὲ προσωπικὲς ἀναμνήσεις καὶ γνώσεις, σὲ σύμβολα καὶ εἰκόνες, σὲ ἐπιτόπιες ἔρευνες καὶ μελέτες καὶ στὶς ἀφηγήσεις ἐπιζώντων συμπατριωτῶν καὶ φίλων καὶ σὲ ἄλλες λαογραφικές, ἴστορικὲς καὶ παραδοσιακὲς πηγὲς καὶ κτίσματα, θὰ ἴστορήσουν, θὰ ζωγραφίσουν καὶ θὰ ζωγραφίσουν ὅτι εἶδαν, ὅτι ἔζησαν, ὅτι ἤκουσαν καὶ ἀγάπησαν ἀπὸ τὴν γῆ τῶν δινείρων καὶ τῶν παραδόσεων, ἀπὸ τὴν Μάγα γῆ τῶν

μεγαλυτέρων διοικήσων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν σύγχρονη ζωὴ τῶν ἀνθρώπων μας ἐκείνων ποὺ ζοῦνε ἔκει ἐπάνω τὴν σκληρὴν ζωὴ τοῦ Χωριοῦ, τῶν συγχωριαγῶν μας ποὺ ἔμειναν πιστοὶ θεματοφύλακες τῆς ἀγγῆς ζωῆς, τῶν ἥρωών αὐτῶν ποὺ τὰ πρόσωπά των περιβάλλονται ἀπὸ φωτοστέφανο ἀγνότητος καὶ καλωσύνης.

Γι' αὐτὸ τὸ ὠραῖο περιοδικὸ «ΚΟΝΙΤΣΑ» θὰ πρέπει γὰ φθάσει παντοῦ σὲ κάθε γωγιά, σὲ κάθε σπίτι ποὺ ὑπάρχει Κονιτσιώτης ἢ συνεπαρχιώτης καὶ φίλος καὶ ἀνθρωπος μὲ ἐπίγνωση καὶ εὐθύνης, ποὺ στέκεται μὲ ἵερὴ εὐλάβεια, μὲ σεβασμὸ καὶ δέος μπροστὰ στὰ ἡθη, στὰ ἔθιμα καὶ τὴν ἴστορία τῆς πατρώας γῆς μας.

Ολοι μας ἔχομε μεγάλη ἀνάγκη νὰ μεταλαμβάνουμε ἀπὸ τὰ ἀγια μυστήρια τῆς πατρογονικῆς μυσταγωγίας καὶ νὰ ποτίζουμε ἀκατάπαυστα τὸν ἀνθόκηπο τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τὸ ἀθάνατο νερὸ τῆς προγονικῆς μας κληρονομίας. Σ' αὐτὸ θὰ μᾶς βοηθήσει καὶ τὸ περιοδικὸ ΚΟΝΙΤΣΑ καὶ ἀπευθύνω γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὶς πιὸ καλές εὐχὲς γιὰ καλὴ καρποφορία καὶ προκοπή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΤΣΙΠΑΣ

Πυρσογιαννίτης

Δ) γνήσ. Γ. Εμπορίου

Σᾶς ἐμβάζω 500 δρχ. διὰ τὴν συνδρομή μου.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τὸ Κέντρο Ἐρευνῶν Ζαγορίου παρουσίασε στὰ μέλη του καὶ στὸ εὐρύτερο κοινὸ τὸν ἀπολογισμὸ τῶν δραστηριοτήτων του μέσα στὸ 1980, ποὺ ἀναλυτικὸ κείμενό του μᾶς ἔστειλε δ ἐπιστημονικὸς Δ) γνήσ του κ. Μιχάλης Αράπογλου.

Ἀπὸ τὴν πλούσια δράση τοῦ Κ.Ε.Ζ ἀναφέρουμε:

— Τὸ Συγέδριο παραδοσιακῆς Αρχιτεκτονικῆς ποὺ δργάνωσε μᾶζη μὲ τὸ ΤΕΕ Ηπείρου στὸ Τσεπέλοβο καὶ Σκαμνέλι. Πανελλήνιο Συγέδριο σὲ χωριὸ ποὺ πραγματοποιεῖται γιὰ πρώτη φορά.

— Τὸ Ἀνοιχτὸ Σχολειὸ ποὺ ἔγινε στοὺς κήπους καὶ γιὰ τὸ δποῖο γράψαμε στὸ Τεῦχος Αύγουστου — Σεπτεμβρίου 1980.

— Τὴν Οἰκολογικὴν Συγάντηση στὸ Γρεβενίτι, γιὰ τὴν δποῖα ἐπίσης γράψαμε στὸ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ Κ.Ε.Ζ.

ἴδιος τεῦχος.

— Τὴ διάλεξη στὰ Γιάννινα ποὺ ὄργανωσε μὲ ΤΕΕ Ηπείρου μὲ θέμα «Ἐλληνικοὶ ὑγρότοποι».

— Τὶς ἐκδηλώσεις ποὺ ὄργάνωσε μὲ τὸ Γαλλικὸ μορφωτικὸ κέντρο μὲ τίτλο: «Ἀγθρωπος - χῶρος - περιβάλλον».

— Τὴ συμμετοχὴ στὴν ἐκδήλωση τοῦ Δήμου Μήθυμης Λέσβου «παράδοση - χῶρος - Ζωὴ».

— Τὴν ἐπίσκεψη μελῶν του στὸ Εθνικὸ Δρυμὸ «ABRUZZO» Ιταλίας.

— Ο οἰκονομικός του ἀπολογισμὸς ἀναφέρεται σὲ ὕψος ἐσόδων 180.000 δρχ.

Τὸ Κ.Ε.Ζ. γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν του καλεῖ σὲ βοήθεια καὶ ὑποστήριξη ἀτομικαὶ, δργανωμένους φορεῖς καὶ τὴν πολιτεία.

Νέα άπό τήν πατρίδα

Η έθνικη έπέτειος

● 'Η έπέτειος τῆς Εθνικῆς Εορτῆς (25ης Μαρτίου) έορτάσθηκε στὴν Κόνιτσα μὲ τὶς ἀκόλουθες ἐκδηλώσεις.

'Απὸ τὴν παραμορὴν ἡ πόλη φωταγωγήθηκε καὶ σημαιοστολίστηκε καὶ οἱ μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῶν σχολείων καὶ ίδρυμάτων κατέθεσαν στεφάνια στὸ Ήρώ. Τὴν 25.3.1981 ἐψάλη ἐπίσημη Δοξολογία στὸν Ι. Ναὸ τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ καὶ τὸν Πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἔξεφώνησε ὁ καθηγητὴς κ. Τσιτσιμίδης. 'Ἐν συνεχείᾳ ὅμιλησε καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἡ. Σεβαστιανὸς τονίσας τὴν σημασία τῆς διπλῆς Εορτῆς. Παρευρέθησαν οἱ τοπικὲς ἀρχὲς καὶ πλῆθος κόσμου.

'Επακολούθησαν, ἐπιμνημόσυνη δέηση καὶ κατάθεση στεφάνων στὸ Ήρώ τῆς

ΠΑΝΗΠΕΙΡ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ
Ν. ΑΙΤΩΛ)ΝΙΑΣ
Παπακώστα 5 — Ἀγρίνιο

· Αγρίνιο 19 Φεβρουαρίου 1981

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Πανηπειρωτικοῦ Συλλόγου τοῦ Νομοῦ Αἰτωλ)νίας θέλοντας νὰ ύλοποιήσει παλιὰ ἐπιθυμία τῶν Ἡπειρωτῶν τῆς Αἰτωλ)νίας ἀποφάσισε, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 7)14-10-80 πράξη του, νὰ ἀνεγείρει προσκυνητάρι τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ ἐκ Κονίτσης στὸ χῶρο τοῦ μαρτυρίου του, ἔξω ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

Γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς παραπάνω ἀποφάσεως ἀπευθύνθηκε στὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ὁ δόποιος μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2906)22-11-80 ἀπόφασή του ἐνέκρινε τὴν ἀνέγερση τοῦ ἐν λόγῳ Προσκυνηταρίου.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ παρακαλοῦμε κάθε εὔσεβὴ Χριστιανὸν νὰ ἐνισχύσει μὲ τὸν δύσιο τοῦ τὴν παραπάνω προσπάθειά μας.

'Η κατάθεση τῶν προσφορῶν μπορεῖ νὰ γίνει στὸ ὑποκατάστημα Ἀγρινίου τῆς Εθνικῆς Τράπεζας καὶ στὸ λογαριασμὸ 303)480257-81 ἢ στὸ Γραφεῖο τοῦ Συλλόγου μας (όδος Παπακώστα ἀριθμὸς 5).

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πλατείας, Παρέλαση μαθητῶν - μαθητριῶν καὶ τμημάτων στρατοῦ πρὸ τῶν ἐπισήμων, δεξίωση ἵστο Δημαρχεῖο καὶ τὸ ἀπόγευμα οἱ μαθητὲς καὶ μαθήτριες χόρεψαν στὴν Κεντρικὴ Πλατεία έθνικοὺς χοροὺς μὲ τὰ τοπικὰ λαϊκὰ ὄργανα.

● 'Εκτὸς ἀπὸ τὶς παραπάνω ἐκδηλώσεις, διοργανώθηκε στὴ Μαθητικὴ 'Εστία Κονίτσης καὶ παίχτηκε μὲ ἐπιτυχίᾳ θεατρικὴ παράσταση μὲ τὸ έθνικό - πατριωτικὸ ἔργο «ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ».

Οἱ μαθητὲς καὶ μαθήτριες ἀπέδωσαν ἀρκετὰ καλὰ τοὺς ρόλους των καὶ στὰ διαλείμματα ἀπήγγειλαν ἐπίκαιρα ποιήματα καὶ τραγούδησαν ἀνάλογα τραγούδια.

Παρευρέθησαν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ νέος διοικητὴς τοῦ 583 τάγματος ἀντισυν)χης κ. Γεώργιος Καζαντζῆς, ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀστυνομ. Τμήματος, ταγ) ρχης κ. Ἀπόστ. Βασδέκης καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πλῆθος κόσμου, ποὺ συνεχάρησαν τὸν διευθυντὴ τοῦ Ίδρυματος ἡ. Δημήτριο Φωτίκα καὶ τοὺς ἐρασιτέχνες ἥθοποιούς.

● Καὶ στὸ χωριὸ Βούρμπιανη ἔγινε στὶς 25 Μαρτίου γλέντι μὲ λαϊκὰ ὄργανα καὶ έθνικοὺς χορούς. 'Ἐπίσης καὶ στὸ χωριό Μάζι.

● Καὶ στὸ Σπίτι τοῦ Παιδιοῦ Μολυβδοσκεπάστου, παίχτηκε μὲ τὴν εύκαιρία τῆς Εθνικῆς Εορτῆς θεατρικὸ ἔργο «Ο Λιπατάκτης». Στὴν παράσταση παρευρέθησαν καὶ ὁ διευθυντὴ τοῦ Τομέως Σπιτιῶν τοῦ Παιδιοῦ κ. Γεώργ. Σωτηρόπουλος.

· Υπόμνημα τοῦ Δημάρχου μας κ. Γκότζου στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας

● Κατὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἡ. Καραμανλῆ στὰ Γιάλινα, ὁ δήμαρχός μας κ. Σ. Γκότζος τοῦ ἐπέδωσε ὑπόμνημα μὲ τὰ αἰτήματα τῆς Κονίτσης, τὰ ικυριώτερα ἀπὸ τὰ διοῖνα εἶναι: ἡ συνέχιση τοῦ ἀρδευτικοῦ τῆς πεδιάδος, ὁ δρόμος Κονίτσης - Διστράτου καὶ ἡ καθιέρωση τοῦ έορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς 28ης Οκτωβρίου 1940 στὴν Κόνιτσα οἱ Πανελλήνια ικλίματα.

· Αρχαιρεσίες

● Κατόπιν διεξαγωγῆς ἐκλογῶν ἀλεδείχθησαν μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου γονέων καὶ κηδεμόνων τοῦ Β. Δημοτικοῦ Σχολείου Κονίτσης οἱ ἔξης: 'Ο κ. Χρήστος Φασούλης, Πρόεδρος, δ. κ. Θωμᾶς Τάσιος, 'Αντιπρόεδρος, δ. κ. Νικ. Κου-

σιορής Γραμματέας, ό κ. Ιωάννης Λαζαριάνης, Ταμίας και ό κ. Σπυρ. Ζαχχράκης, "Εφόρος. Έκπρόσωπος δὲ διὰ τὸ Παπαδιαμάντειο "Ιδρυμα (Κληροδότημα) ἔξελέγη διὰ μίαν τριετίαν ό κ. Εύαγγελος Α. Εύαγγελίδης.

Δωρεές

- Προσέφεραν στὸ Γηροκομεῖο Κονίτσης εἰς μνήμην Γεωργίου Γεναδίου, ή οἰκογενεια Κων. νου Πόλτου ἀπὸ τὰ Γιάννενα δρχ. 2000 καὶ ἡ ς. Εύαγγελία Ζαΐμη ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη ἐπίσης 2000.

Δενδροφυτεύσεις

- Μὲ πρωτοβουλία τοῦ Δήμου Κονίτσης φυτεύτηκαν παράλληλα στὴν Ἐθνικὴ ὁδὸ στὴν Κάτω Κόνιτσα 400 περίποι. δέντρα, ἀκακίες φυλλίρες κλπ. Βοήθησαν οἱ στρατιώτες καὶ τὰ παιδιά τοῦ Κ.Π.Μ.Κ.

Συνεργασία Νομάρχη — Κοινωνικῶν ἀρχῶν

- Στὶς 4.3.1981 ἀφίχθη στὴν Κόνιτσα όκ. Νομάρχης συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς κ.κ. Προϊσταμένους τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας καὶ σὲ σύσκεψη μαζὶ μὲ τὶς Δημοτικὲς ἀρχές, πὸν Νομαρχιακὸ Σύμβουλο κ. Χαρ. Σικούφια καὶ τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων ἔξετασαν τὰ διάφορα ζητήματα καὶ αἰτήματα τῆς Κόνιτσας καὶ Ἐπαρχίας.

Αποκριὲς

- Οἱ Ἀποκριὲς στὴν Κόνιτσα γιορτάστηκαν μὲ τὶς ἀκόλουθες ἐκδηλώσεις.

Τὸ βράδι τοῦ Σαββάτου (7.3.1981) δόθηκαν δυὸ ἀποκριάτικοι χοροί, ό ἔνας στὴ Λέσχη Ἀξιωματικῶν καὶ ὁ δεύτερος ποὺ τὸν διοργάνωσε ὁ Ἀθλητικὸς Σύλλογος «ΠΙΝΔΟΣ» στὸ κέντρο Ἡρώ. Παρευρέθηκαν καὶ στοὺς δυὸ ἀρκετοὶ Κονιτσιώτες. Στὸ ἴδιο ικέντρο διοργανώθηκε γιὰ τὴ νεολαία τὸ βράδι τῆς Κυριακῆς καὶ «Ντίσκο - Πάρτυ».

"Οσοι ὅμως ἥθελαν γνήσιο Ἐλληνικὸ γλέντι πῆγαν στὸν Λιόγκα στὴν Ἀπάνω Κόνιτσα καὶ ἀκουσαν τὸ γλυκόλαλο κλαρίνο τοῦ Μιχάλη Πανουσάκου.

Στὶς Καρυές στὴν Ἀπάνω Κόνιτσα ἐπίσης, σύμφωνα μὲ τὸ πατροπαράδοτο ἔθιμο, κάικε ὁ ἔλατος μὲ πολλὰ κέδρα.

Τὴν Καθαρὰ Δευτέρα μὲ τὴν ὅμορφη λιακάδα, οἱ Κονιτσιώτες ἔξορμησαν στὴν ἔξοχικὴ τοποθεσία τῆς Ἀγίας Βαρθαρίας.

Ἀποκριάτικα γλέντια μὲ λαϊκὰ ὅργανα ἔγιναν καὶ στὴν Πηγή, στὴ Θεοτόκο, στὴ Λυκόρραχη καὶ σὲ ἄλλα χωριά.

Δανειοδοτήσεις

- Σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο 1116)81 περὶ περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως δανειοδοτοῦνται στὴν περιοχὴ μας οἱ ἔξῆς ἐπιχειρήσεις μὲ τὰ ἀντίστοιχα ποσά.

ΧΟΙΡΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ (Κονίτσης) 17 ἑκατομμύρια.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΙΑΝΝΕΤΑΣ καὶ ΣΙΑ Ο.Ε. (Ίχθυοτροφεῖο Πέστροφας) Κόνιτσα, 42 ἑκατομ. δραχμές.

ΑΦΟΙ ΤΑΣ ΣΟΥ Ο.Ε. (Ἐκτροφεῖο θηραμάτων). Μπουραζάνη, 31 ἑκατομμύρια.

Γ. καὶ Σ. Γιαννόπουλος, Κλειδωνιά. (Ζωϊκὰ λίπη), 33,5 ἑκατομ. δραχμές.

Όρειστικά

- Τὴν Κυριακὴ στὶς 22.3.1981 ἡ Ὁρειστικὴ Ομάδα τῆς Κόνιτσας ἔκανε τὴν πρώτη ἀνοιξιάτικη ἔξόρμησή της στὸ μοναστήρι τοῦ Σταυρίου καὶ τὸ Σαββατόβραδο στὶς 28.3.1981 διοργάνωσε χορὸ στὸ κέντρο «ΗΡΩ», ὅπου συγκεντρώθηκαν τὰ μέλη καὶ οἱ φίλοι τῆς καὶ χόρεψαν Ἐλληνικοὺς χοροὺς μὲ τὰ λαϊκὰ ὅργανα Πανούσαφου — Χριστόπουλου.

Διάφορα

- Στὶς 28.2.1981 πραγματοποήθηκε ὁ χορὸς τοῦ Συλλόγου Πυρσογιαννιτῶν Ιωαννίνων στὰ Γιάννενα στὸ Κέντρο «Γεροδῆμος» στὰ Καρδαμίτσια.

— ● —

- Στὶς 15.3.1981, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐτελέσθη εἰς τὴν Βούρμπιανη τὸ καθιερωμένο ἐτήσιο μηνιμόσυνο ὑπὲρ τῶν ἀειμήστων Μεγάλων Εὔργετῶν τῆς Κοινότητος.

— ● —

- Τὴν Κυριακὴ 22.3.1981 περιφέρθηκε στοὺς Ναοὺς τῆς Κόνιτσας, ὅπως καὶ σὲ δλους τοὺς Ι. Ναοὺς τῆς Ι. Μητροπόλεως μας (σὲ δλα τὰ χωριά) δίσκος ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα δ δήμαρχος ς. Γκότζος καὶ δ συμβολαιογράφος κ. Ιω. Παπαϊωάννου. Ἐπίσης ἀφίχθησαν οἰκογενειακῶς καὶ μὴ οἱ συμπατριώτες κ.κ. Σπύρος, Κώστας, (καὶ ἡ ἀδελφή τῶν Λευκοθέα) Ι. Ζώη, Θωμ. Σπανός, Αλέκος Γκότζος, Δημ. Ζδράθος, Γεώργιος Παππᾶς, Δημήτριος Τσάνος, Κλεάνθης καὶ Χαρίλαος Μ. Πατέρας, Αθαν. Ζούκης, Ιωάννης Ζούκης, ἡ ς. Φερενίκη Σχοινᾶ, ἡ κ. Ελένη Β. Φλώρου κ.ἄ. Ἐπίσης καὶ δ κ. Μενέλαος Δημάρατος διὰ Βούρμπιανη.

Γεννήσεις

- Ό κ. και ή κ. Ιωάννου Χατζηρούμπη ἀπέκτησαν ικονισάκι.

Γάμοι

Στις 8.3.1981 ἔγιναν στὰ Γιάννενα οἱ γάμοι τοῦ ικ. Στεφάνου Μάντζιου καὶ τῆς Κονιτσιωτοπούλας δασκάλας Βικτωρίτσας Μελκονιάν.

Θάνατοι

- Ἀπεβίωσαν στὴν Κόνιτσα: στὶς 5.3.81 ἡ Εύανθία χήρα 'Αν. Μουρελάτου 84 ἔτῶν, ἡ Φλωρίτσα 'Αθ. Κακαράντζα 83 ἔτῶν, στὶς 23.3.1981 ὁ εὐεργέτης Χαράλαμπος Βαρδάκης 96 ἔτῶν, ὁ Νάκος Σκούπρας 79 ἔτῶν καὶ στὶς 25.3.81 ὁ πρώην δήμαρχος (1964 - 1967) Νικόλαος Ντεντόπουλος σὲ ἡλικία 64 ἔτῶν· ἡ κηδεία του ἔγινε πάνδημη τὴν ἐπομένη.

Στὰ Γιάννενα ἀπεβίωσε στὶς 23.2.81 ὁ Φώτιος Γούδας ἀπὸ τὴν Πουρνιά, ἔτῶν 49. Καὶ δύο αἰωνόθιες: Στὸν Πύργο πέθανε σὲ ἡλικία 101 ἔτῶν ἡ Δημητρούλα Ζ. Δέδου καὶ σὴν Δροσοπηγὴν ἡ Ἀλεξάνδρα Κουτρομπίνα 100 ἔτῶν. Στὴν Πυρσόγιανη πέθανε ὁ γνωστὸς Σπύρος Μαζιώτης καὶ σὴν Βούρμπιανη ἡ Ἀντιγόνη Ι. Μήνιου 53 ἔτῶν. Στὴν Καστανέα ἐπίσης ἀπεβίωσαν ἡ Γλυκερία Χ. Παπαχρήστου 90 ἔτῶν καὶ ἡ Αἰκατερίνη Φ. Παπαχρήστου 70 ἔτῶν.

Πέθανε στὴν 'Αθήνα καὶ κηδεύτηκε στὴν Κόνιτσα ἡ Ἐλισάβετ Ἀναστασίου 85 ἔτῶν μητέρα τῆς ικ. Ἐλένης Θωμᾶ Ζώη.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Τελευταῖα νέα

- Τὴν 1.4.81 ὁ Ὁργανισμὸς 'Ηπειρωτικοῦ Θεάτρου ἔδωσε στὴν Κόνιτσα, στὴν αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου ΟΛΥΜΠΙΟΝ, παράσσασ' αστὴ μὲ τὸ ἔργο: «Ἡ ιστορία τοῦ 'Αλῆ Ρέτζο».

— ● —

- Στὸ κέντρο Ἐπιμορφώσεως Κονίτσης λειτούργησε ἐπὶ 25 μέρες ταχύρρυθμη Σχολὴ κεντήματος τῆς Ν.Ε.Λ.Ε. Νομοῦ Ιωαννίνων. Δίδαξαν ἡ κ. Βάσω Γάτσιου καὶ ἡ δις Ἀντιγόνη Πιπερίδου. Φοίτησαν 45 κυρίες καὶ δεσποινίδες τῆς Κόνιτσας, οἱ δποῖες εὐχαρίστησαν θερμά τὶς δασκάλες πῶν γιὰ τὶς χρήσιμες γνώσεις ποὺ τοὺς μετέδωσαν.

— ● —

- Στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο Κονίτσης κατέθεσαν: οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δή-

μου Κονίτσης 1500 δραχμὲς εἰς μνήμην τοῦ πρώην δημάρχου Νικολ. Ντεντόπουλου καὶ ἡ κ. Κούλα Δόθα 2000 δραχ. εἰς μνήμην τῆς Ἐλισάβετ Ἀναστασίου.

— ● —

- Παραπονοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν δώδεκα χωριῶν, ἀπὸ Τράπεζα καὶ Νικάνορα μέχρι Πληκάτι, πῶς τὰ λεωφορεῖα ποὺ ἔξυπηρτεοῦν τὴ γραφικὴ Κόνιτσα — Πληκάτι δὲν ἔχουν εἰσπράκτορα καὶ καθυστεροῦν ἀρκετὰ διότι ὁ δόδηγός εἶναι ύποχρεωμένος νὰ φορτώνει, νὰ ξεφορτώνει καὶ νὰ κόθει εἰσιτήρια.

Ἐπίσης ζητοῦν νὰ ικανιστερωθεῖ γιὰ τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆμες ἓνα Κυριακάτικο τουριστικὸ δρομολόγιο ὅπως γίνεται καὶ στὸ Ζαγόρι. Νὰ ξεκινάει ἓνα λεωφορεῖο τὴν Κυριακὴ τὸ πρωὶ ἀπὸ τὰ Γιάννενα, νὰ τερματίζει στὸ Πληκάτι καὶ νὰ γυρίζει τὸ βράδυ. Πολλοὶ εἶναι ἐικεῖνοι ποὺ μένουν στὰ Γιάννενα καὶ θέλουν νὰ ἐπισκέπτονται τὰ χωριά τους, καθὼς καὶ κεῖνοι ποὺ θὰ ταξιδεύουν τὶς Κυριακές ἢ θὰ πηγαίνοέρχονται στὴν 'Αθήνα μὲ τὰ νυχτερινὰ λεωφορεῖα.

— ● —

- "Εγίνε ἡ ἀπογραφὴ πληθυσμοῦ στὴν Κόνιτσα καὶ τὰ χωριά τῆς. Στὸ Δῆμο Κονίτσης παρουσιάστηκε μείωση διότι πολλοὶ πῆγαν καὶ ἀπογράφηκαν στὰ χωριά τους. Στὰ δὲ χωριά εἶχαμε αὔξηση γιατὶ κατέφθασαν πολλοὶ ξενητεμένοι..."

— ● —

- Στὶς 10-4-81 εἶχαμε συγκέντρωση Προέδρων Κοινοτήτων, Γραμματέων καὶ Ἀγροφυλάκων, πρὸς τοὺς ὄποιους μίλησαν ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν διευθυντὴ κ. Νικ. Τέντα καὶ τοὺς ἔδωσαν δόηγίες σχετικὰ μὲ τὸ πῶς πρέπει νὰ γίνει ἡ Γεωργικὴ Ἀπογραφὴ.

— ● —

- 'Η κ. Ἐλένη 'Αθ. Ζέρβα κατέθεσε εἰς μνήμην τοῦ θείου τῆς Μ. Εὐεργέτου Κλέαρχου Παπαδιαμάντη ἀνὰ 5.000 δραχμές, (σύνολον 10.000) στὸ Γηροκομεῖο καὶ στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Οἰκοτροφεῖο Κονίτσης, καὶ δώρησε καὶ ἓναν πολυέλασιο στὸν 'Ιερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ελένης Κάτω Κονίτσης.

— ● —

- 'Αφίχθησαν ἀπὸ 'Αθήνα οἱ συμπατριώτες μας ικ.κ. Παντελῆς Κυπαρίσης καὶ Λουκᾶς Δημάρατος.

— ● —

- Σὲ ἡλικία 90 ἔτῶν ἀπεβίωσε στὴν 'Απάνω Κόνιτσα ἡ Εύθυμια χήρα Κωνσταντίνου ποὺ καταγόταν ἀπὸ τὴν Πηγή.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Η Βιβλιοδήκη τοῦ περιοδικοῦ «Κόνιτσα»

Διαθέτουμε, στέλνοντάς τα και ταχυδρομικῶς τὰ βιβλία τῶν συμπατριωτῶν συγγράφεων.

Άγοράστε τα γιὰ νὰ γνωρίσετε και νὰ ἐνισχύσετε τὴν πνευματικὴ δημιουργία τοῦ τόπου μας.

Ἐνα βιβλίο εἶναι και τὸ καλύτερο δῶρο γιὰ τὶς γιορτές.

ΑΔΑΜΟΥ ΤΑΚΗ

- 1) Ἰστορίες τῆς Ἀντίστασης (διηγήματα) Γ' ἔκδοση δρχ. 120.
- 2) Τὸ λαϊκὸ τραγούδι τῆς ἀντίστασης, δρχ. 300.
- 3) Ἡ λογοτεχνικὴ κληρονομιά μας, Βιβλίο Α' πεζογράφοι, δρχ. 200.
- 4) Βιβλίο Β' Ποιητές.
- 5) Δοκίμια, δρχ. 100.
- 6) Γιὰ μιὰ ἄσπρη μέρα, διηγήματα.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ ΠΑΝΤΕΛΗ

- 1) Ἡ Δασκαλίτσα (διήγημα), δρχ. 40.
- 2) Δισταγμοὶ (Ποιήματα), δρχ. 40.

ΔΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

- 1) Παζαριοῦ Ἀνατομή, δρχ. 200.
- 2) Ὁρεινοὶ και μεθόριοι, δρχ. 200.
- 3) Ἀναζητώντας τὶς καταβολές, δρχ. 150.
- 4) Βασικοὶ ἀναπτυξιακοὶ στόχοι (Ἀγάπτυξη ἐπαρχίας Κόνιτσας), δρχ. 150.
- 5) Ἐνταξη (μυθιστόρημα), δρχ. 150.
- 6) Οὐρλιαχτὸ (μυθιστόρημα), δρχ. 150.
- 7) Ἡ Γούργα ποὺ κόχλαζε, δρχ. 200.
- 8) Παναγιώτης Χατζηγίκου Κονιτζιώτης δρχ. 100.

ΜΑΚΗ ΒΑΣΙΛΗ

- 1) Σορανέλλα (Ἡπειρώτικα διηγήματα), δρχ. 150.
- 2) Ἀκριτικὰ δημοτικὰ τραγούδια, δρχ. 300.
- 3) Διγενῆς Ἀκρίτας, δρχ. 300.

ΜΑΡΤΣΕΚΗ ΜΙΧ.

- 1) Κώδικας Κοινοτικοῦ Δικαίου (ΕΟΚ), σελ. 600, δρχ. 700.

ΝΤΟΥΛΑ ΚΩΣΤΑ

Μανουσάκια ἀπὸ τὴν Ἡπειρο, δρχ. 100.

ΠΑΝΟΥ ΔΗΜ. τοῦ Θ.

- 1) Ταξίδι γύρω ἀπὸ τὴν γῆ, σελ. 478, δρχ. 350.
- 2) Τὸ Χρυσοχώρι (διασκευὴ ἔργου τοῦ Τσόκκε), σελ. 120, δρχ. 120.
- 3) Τὸ τρίγωνο Πράγας - Βαρσοβίας - Βουδαπέστης, σελ. 320, δρχ. 350.

ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝ.

Τὸ Πάπιγκο, δρχ. 200.

ΡΑΓΓΑ ΣΩΚΡΑΤΗ

- 1) Τί λέει ὁ Μάρξ γιὰ τὴν Ἐλευθερία και τὴν Δημοκρατία, δρχ. 280.
- 2) Τί λέει ὁ Ἰδιος δ Λέγιν γιὰ τὸ Στάλιν, δρχ. 150.

ΤΑΤΣΗ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, Πρεσβυτέρου

- 1) Ἡ Ι. Μονή Στομίου Κονίτσης, δρχ. 50.
- 2) Ὁ Ἄγ. νεομάρτυς Ἰωάννης δ ἐκ Κονίτσης, δρχ. 50.

ΤΟΥΦΙΔΗ ΣΩΤΗΡΗ

Ἡ Κόνιτσα και τὰ χωριά της (Τουριστικὸς δῆμος), δρχ. 140.

ΦΡΩΝΤΖΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ἡ παιδεία στὴν Πυρσόγιανη ἐπὶ Τουρκοκρατίας, δρχ. 130.

ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Ἡ ΔΡΟΠΟΛΙΣ (Λαογραφία, ιστορία, γράμματα) μέγα σχῆμα, φωτογραφίες, χάρτη, σελ. 160 δρχ. 300.

Ὑπεύθυνος κατὰ Νόμο και οἰκονομικὸς διαχειριστής:

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Ἀχαρνῶν 208,
Ἀθῆνα Τ.Τ. 821, τηλ. 8649.476

Ἄνταποκριτές:

Κόνιτσα και Γιάννινα: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΓΘΥΜΙΟΥ, Κόνιτσα
Θ)νίκη: ΑΛΕΞ. ΜΑΝΘΟΣ, Εύριπίδου 7, Τ.Τ. 8, τηλ. 210.255

Ἄντιπρόσωπος Β. Ἐλλάδας: ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΞΑΡΧΟΥ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

Ι. ΡΟΣΣΟΛΑΤΟΣ, Ἀχαρνῶν 244 — Ἀθῆνα 815 — Τηλ. 8677.686

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ: Ἐσωτ. δρχ. 300. Ἐξωτ. δολ. ΗΠΑ 20.

Κόνιτσα

Η Βιβλιοδήκη τοῦ περιοδικοῦ «Κόνιτσα»

Διαθέτουμε, στέλνοντάς τα και ταχυδρομικώς τὰ βιβλία τῶν συμπατριωτῶν συγγραφέων.

Άγοράστε τα γιὰ νὰ γνωρίσετε και νὰ ἐνισχύσετε τὴν πνευματικὴ δημιουργία τοῦ τόπου μας.

Ἐνα βιβλίο εἶναι και τὸ καλύτερο δῶρο γιὰ τὶς γιορτές.

ΑΔΑΜΟΥ ΤΑΚΗ

- 1) Ἰστορίες τῆς Ἀντίστασης (διηγήματα) Γ' ἔκδοση δρχ. 120.
- 2) Τὸ λαϊκὸ τραγούδι τῆς ἀντίστασης, δρχ. 300.
- 3) Ἡ λογοτεχνικὴ κληρονομία μας, Βιβλίο Α' πεζογράφοι, δρχ. 200.
- 4) Βιβλίο Β' Ποιητές.
- 5) Δοκίμια, δρχ. 100.
- 6) Γιὰ μιὰ ἀσπρη μέρα, διηγήματα.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ ΠΑΝΤΕΛΗ

- 1) Ἡ Δασκαλίτσα (διήγημα), δρχ. 40.
- 2) Δισταγμοὶ (Ποιήματα), δρχ. 40.

ΛΥΜΠΕΡΩΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

- 1) Παζαριοῦ Ἀνατομή, δρχ. 200.
- 2) Ὁρεινοὶ και μεθόριοι, δρχ. 200.
- 3) Ἀγαζητώντας τὶς καταβολές, δρχ. 150.
- 4) Βασικοὶ ἀναπτυξιακοὶ στόχοι (Ἀνάπτυξη ἐπαρχίας Κόνιτσας), δρχ. 150.
- 5) Ἐνταξη (μυθιστόρημα), δρχ. 150.
- 6) Οὐρλιαχτὸ (μυθιστόρημα), δρχ. 150.
- 7) Ἡ Γούργα ποὺ κόχλαζε, δρχ. 200.
- 8) Παναγιώτης Χατζηγίκου Κονιτζιώτης δρχ. 100.

ΜΑΚΗ ΒΑΣΙΛΗ

- 1) Σορανέλλα (Ἡπειρώτικα διηγήματα), δρχ. 150.
- 2) Ἀκριτικὰ δημοτικὰ τραγούδια, δρχ. 300.
- 3) Διγενὴς Ἀκρίτας, δρχ. 300.

ΜΑΡΤΣΕΚΗ ΜΙΧ.

- 1) Κώδικας Κοινοτικοῦ Δικαίου (ΕΟΚ), σελ. 600, δρχ. 700.

ΝΤΟΥΛΑ ΚΩΣΤΑ

Μανουσάκια ἀπὸ τὴν "Ηπειρο", δρχ. 100.

ΠΑΝΟΥ ΔΗΜ. τοῦ Θ.

- 1) Ταξίδι γύρω ἀπὸ τὴν γῆ, σελ. 478, δρχ. 350.
- 2) Τὸ Χρυσοχώρι (διασκευὴ ἔργου τοῦ Τσόκκε), σελ. 120, δρχ. 120.
- 3) Τὸ τρίγωνο Πράγας - Βαρσοβίας - Βουδαπέστης, σελ. 320, δρχ. 350.

ΠΑΠΑ·ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝ.

Τὸ Πάπιγκο, δρχ. 200.

ΡΑΓΓΑ ΣΩΚΡΑΤΗ

- 1) Τὶ λέει ὁ Μᾶρξ γιὰ τὴν Ἐλευθερία και τὴν Δημοκρατία, δρχ. 280.
- 2) Τὶ λέει ὁ Ἰδιος ὁ Λέγιν γιὰ τὸ Στάλιν, δρχ. 150.

ΤΑΤΣΗ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, Πρεσβυτέρου

- 1) Ἡ Ι. Μονὴ Στομίου Κονίτσης, δρχ. 50.
- 2) Ὁ "Αγ. νεομάρτυς Ιωάννης ὁ ἐκ Κονίτσης, δρχ. 50.

ΤΟΥΦΙΔΗ ΣΩΤΗΡΗ

Ἡ Κόνιτσα και τὰ χωριά τῆς (Τουριστικὸς δδηγός), δρχ. 140.

ΦΡΩΝΤΖΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ἡ παιδεία στὴν Πυρσόγιανη ἐπὶ Τουρκοκρατίας, δρχ. 130.

ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΡΩΠΟΛΙΤΩΝ

Ἡ ΔΡΟΠΟΛΙΣ (Λαογραφία, ιστορία, γράμματα) μέγα σχῆμα, φωτογραφίες, χάρτη, σελ. 160 δρχ. 300.

Τὸ πεύθυνος κατὰ Νόμο και οἰκονομικὸς διαχειριστής:

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Ἀχαρνῶν 208,
Ἀθῆνα T.T. 821, τηλ. 8649.476

Ἄνταποκριτές:

Κόνιτσα και Γιάννινα: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Κόνιτσα
Θ)νίκη: ΑΛΕΞ. ΜΑΝΘΟΣ, Εύριπίδου 7, Τ.Τ. 8, τηλ. 210.255

Ἄντιπρόσωπος Β. Ἐλλάδας: ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΞΑΡΧΟΥ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

Ι. ΡΟΣΣΟΛΑΤΟΣ, Ἀχαρνῶν 244 — Αθῆνα 815 — Τηλ. 8677.686

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ: Ἐσωτ. δρχ. 300. Ἐξωτ. δολ. ΗΠΑ 20.

ΚΟΝΙΤΣΑ